

INTERVALUL

Bună seara, prieteni. Este un mare privilegiu faptul că în seara aceasta pot fi din nou în casa Domnului, în slujba Sa, în timp ce sufletele noastre se bucură încă pentru Mana de azi dimineață care ne-a fost dăruită prin Prezența SA. În seara aceasta ne vom ocupa de „Intervalul dintre cele șapte epoci ale Bisericii și cele șapte Peceți.”

În după-amiaza aceasta am vorbit cu un prieten și vreau să vă spun că dacă va fi cu voia Domnului, cândva în vara aceasta aș vrea să ating din nou cele șapte Trâmbițe, pentru că aceste lucruri se leagă împreună.

În seara aceasta s-ar putea să fiu puțin mai lung în vorbire. Când am fost în Phoenix am ținut o predică lungă și puternică, dar nici măcar nu am răgușit. Acesta este adevărul. O, Doamne, și cât de tare am predicat! Cred că au fost cam douăzeci și șapte de servicii, dar nu am avut nici o problemă. Când vin însă aici, lucrurile se schimbă pentru că este o altă climă. Vreau să spun că aici este o climă umedă pentru că suntem într-o vale. De fapt voi știți că orice predicator care vorbește mult are probleme cu gâtul.

Un prieten de-al meu, care este medic, s-a uitat în gâtul meu să vadă ce este rău, dar după ce m-a examinat, mi-a spus: „Nu ai nimic. Sunt doar câteva bătăături pe corzile vocale.” Aceasta m-a bucurat și mi-a convenit.

Poate noi nu am fi în stare să purtăm semnele lui Isus Hristos în trupul nostru, așa cum s-a întâmplat cu Pavel care a fost bătut, dar fiecare putem purta semnul nostru din cauză că predicăm împotriva lucrurilor care sunt greșite. Astfel, îi suntem recunoscători pentru că nu mai trebuie să fim bătuți - cel puțin deocamdată.

Câți dintre cei prezenți ați citit: „Cât este ceasul, domnilor?” Atunci câți ați ascultat-o? Aceasta mă deranjează puțin. Dacă nu ați auzit-o, aș vrea să faceți rost de ea. Cam cu o săptămână înainte de a ține acea predică am fost foarte tulburat deoarece nu știam despre ce este vorba.

Astfel, într-o dimineață devreme, m-am sculat și am plecat în Canionul Sabino. De acasă până la Canion sunt cam 30-40 de minute de mers cu mașina, apoi mergi cam treizeci de mile prin munți.

Acolo sus este un ținut ciudat. Astfel, acum pot să fiu într-un ținut cu temperaturi cuprinse între 30-40⁰ C, iar peste o jumătate de oră să ajung într-un ținut în care zăpada are peste opt picioare pe vârful muntelui.

La Phoenix erau 28⁰ C și oamenii făceau baie în ștrand, iar după patruzeci și cinci de minute de condus întâlnești o temperatură de -45⁰ C, la Flagstaff. Vedeți? Aceasta este diferența dintre curenții de sus și cei din deșert.

Deci am mers în Canion și am urcat cât am putut de sus, iar acolo, L-am întrebat pe Domnul ce înseamnă toată starea mea pentru că eram oarecum neliniștit și nu știam ce trebuie să fac.

În timp ce mă rugam, s-a întâmplat un lucru ciudat. Vreau să fiu cinstit, de aceea spun că poate am adormit sau poate a fost o vedenie. Totuși, cred că a fost o vedenie, pentru că avem mâinile ridicate și am spus: „Doamne, ce înseamnă explozia aceea? Ce înseamnă cei șapte îngeri în constelația aceea în formă de piramidă, care m-au ridicat de pe pământ și s-au întors spre Est? Ce înseamnă aceasta?”

Eu stăteam în mână mea a căzut o sabie. Știu că dacă nu puteți înțelege lucrurile supranaturale ceea ce spun poate să vi se pară ciudat, dar mâna mea a fost lovită de ceva, iar când m-am uitat am văzut că era o sabie. Mânerul ei era făcut din perle, iar garda era din aur. Lama săbiei nu era prea lungă, dar era ascuțită ca briciul și era făcută din argint strălucitor. Era cel mai frumos obiect pe care l-am văzut vreodată și s-a potrivit perfect în mâna mea. Privind-o mi-am zis: „Mie mi-a fost frică întotdeauna de sabie!” Întotdeauna m-am bucurat că nu am trăit în timpul când oamenii foloseau săbii, pentru că îmi era frică de ele. Apoi mi-am zis: „Ce aș putea face cu ea?”

Și în timp ce o țineam în mână, un Glas mi-a zis: „Aceasta este Sabia Împăratului!” și vedenia m-a părăsit.

Am rămas gânditor, întrebându-mă ce înseamnă cuvintele: „Aceasta este Sabia Împăratului!” Dacă Glasul ar fi spus: „Aceasta este sabia unui împărat!” aș fi înțeles, dar El a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului!”

Apoi mi-am zis, deși poate nu era corect: „Există Unul singur care este Împăratul, și Acesta este Dumnezeu, iar Sabia Lui este Cuvântul care este „*mai tăietor decât*”

orice sabie cu două tăișuri.” (Evrei 4.12).

Vedeți? *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele...” (Ioan 15.7).*

Dacă Sabia este Cuvântul, este nevoie de o mână credincioasă care s-o țină cu putere și s-o îndrepte spre inima vrăjmașului.

Eu pot să vă spun numai ceea ce mi-a dat El. Nu a zis chiar și Domnul nostru că El a spus numai ceea ce a primit de la Tatăl și că n-a reținut nimic? Aș vrea să spunem și noi întocmai cum vine. Dacă sunteți înțelepți și vă rugați, sunt sigur că veți înțelege tot ceea ce este descoperit.

Acum ne vom întoarce și vom citi din cartea Apocalipsei capitolul 5, care mai este numită și „Descoperirea lui Isus Hristos.”

Măine seară vom avea prima Pecete. În primele patru Peceti vom întâlni patru călăreți și caii lor, câte unul pentru fiecare Pecete. Cred că primele patru Peceti le vom privi în primele patru zile: luni, marți, miercuri și joi, în timp ce următoarele trei vor fi mai lungi.

Serviciile vor începe la ora 7.00 seara, ceea ce ne dă posibilitatea să încheiem pe la miezul nopții.

Adevărul este că în momentul acesta eu nu știu încă ce ascund cele șapte Peceti, ceea ce înseamnă că depind în totul de El. Înțelegeți?

Voi știți cum este cu vedeniile. Tu nu poți spune anumite lucruri decât atunci când îți este îngăduit s-o faci. De câte ori m-ați auzit spunând: „Merg într-o casă și pălăria va fi așezată aici, iar copilul bolnav (sau ceva de felul acesta), nu va fi vindecat decât atunci când pălăria va fi luată și așezată aici...” Vedeți, eu nu pot spune aceste lucruri oamenilor și nici nu pot influența lucrurile cu ceva (de exemplu, nu pot lua pălăria respectivă și s-o mut mai încolo). Ea trebuie să fie așezată într-un fel anume și de cineva anume. Astfel, fiecare lucru are o ordine și când toate lucrurile intră în acea ordine, vedenia poate fi spusă.

Să ne rugăm. Să stăm puțin de vorbă cu El înainte de a intra în Cuvânt.

Doamne Isuse, noi suntem complet neputincioși, de aceea, în acest ceas măreț și mult așteptat de sufletele noastre, nu vom încerca să ne apropiem de această Carte sfântă fără să cerem ca Singurul care ne-o poate descoperi să vină și să

binecuvânteze eforturile noastre slabe.

Binecuvântează Cuvântul vestit și fă ca aceasta să se realizeze prin puterea Duhului. Îngăduie ca sufletul celor care flămânzesc și însetează după neprihănire și care doresc să cunoască voia lui Dumnezeu, să fie săturat astfel încât fiecare să aducă rod. Îngăduie aceasta, Doamne. Toată lauda și slava să fie a Ta. Fie ca cei flămânzi și însetați să găsească în seara aceasta Pâinea și Apa după care flămânzesc și însetează: Cuvântul, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, despre care este Descoperirea. Amin.

Acum ne vom ocupa de capitolul 5, care nu se referă la cele șapte Peceți, ci la intervalul dintre epocile Bisericii și cele șapte Peceți.

În capitolul 4 ne este descoperit ce se va întâmpla în cer după răpirea Miresei. **Mireasa este răpită în capitolul 4 și nu mai revine decât în capitolul 19.** Înțelegeți? **Acesta este motivul pentru care ea nu va trece prin necaz.** Știu că aceasta este în contradicție cu ceea ce învață aproape toți învățătorii. În ce mă privește, nu vreau să fiu deosebit de alții, dar trebuie să învăț așa cum văd eu lucrurile. Și dacă Mireasa merge Acasă înainte de necaz, vreau să merg și eu împreună cu ea. Acesta este lucrul cel mai important.

Eu caut întotdeauna umbre referitoare la aceste lucruri, simboluri din Vechiul Testament care sunt modelul, tiparul pentru tot ce se întâmplă în Noul Testament. Înțelegeți?

Noe a urcat în corabie înainte de începerea necazului. Vedeți? Un simbol. Dar chiar înainte ca Noe să intre în corabie, Enoh a mers la cer.

La fel s-a întâmplat cu Lot, care a părăsit Sodoma cu puțin înainte ca să fie nimicită; dar Avraam a stat tot timpul departe de aceasta. Vedeți? Acestea sunt simboluri.

Să începem citirea. **Apocalipsa 5.1:**

„Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic

să deschidă cartea și să-i rupă pecetele?”

Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pământ, care să poată deschide Cartea și să se uite în ea.” Ce carte!

„Și am plâns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea.”

Voi vorbiți despre nevrednicie? „Nimeni nu fusese găsit vrednic nici măcar să se uite la Ea.” Nimeni, niciunde!

Și unul din bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte pecetei ale ei.”

Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea junghiat, și avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.

El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie.”

Acum ne vom opri puțin cu citirea din capitolul 5, de unde am citit inclusiv versetul 7. Cartea cu cele șapte Pecetei este descoperită la timpul descoperirii celor șapte Tunete din Apocalipsa 10, adică în timpul sfârșitului.

Ascultați!

„Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului Lui era curcubeul...” (v. 1).

Acest Înger este Hristos, pentru că în Vechiul Testament, El a fost numit Îngerul Legământului. Acum, El vine direct evrei, pentru că Biserica Mireasă este deja luată. În ordine.

„...fața Lui era ca soarele, și picioarele Lui erau ca niște stâlpi de foc.”

Vă amintiți de Îngerul din capitolul 1? Cuvântul „înger” înseamnă „mesager”, iar El

este Mesagerul pentru Israel. Înțelegeți? În timpul acela, Biserica Sa este deja răpită sau este gata să fie răpită. El vine după Biserica Sa.

Să continuăm:

„În mână ținea o cărticică deschisă...” (v. 2).

În capitolul 5, această Carte era închisă și pecetluită, dar în capitolul 10 vedem că Ea este deschisă. De la timpul acela de pecetluire, în care vom intra în seara aceasta, Cartea este deschisă.

Deci cărticica din mâna Lui era deschisă.

Să citim mai departe:

„A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ

și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu...”

Noi știm că El este Leul din seminția lui Iuda. Vedeți? În capitolul 5, El este descris ca un Miel, dar în capitolul 10 El este Leul.

„Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.”

Ioan a fost însărcinat să scrie doar ce a văzut, așa că apostolul profet a luat pana și a scris următoarele:

„Și când au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă apuc să scriu; și am auzit din cer un glas, care zicea: „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!”

Deci noi nu știm ce au spus cele șapte Tunete. Acest lucru urmează să fie descoperit. Scriptura nu spune nimic despre ceea ce spun aceste Tunete.

„Și îngerul, pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer,

și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă.”

Priviți! Acum urmează versetul la care am vrut să ajung:

„ci, în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proroci.” (v. 7).

Vedeți? Deci taina Cărții cu cele șapte Pечеți va fi descoperită prin mesajul îngerului celei de-a șaptea Biserici. Înțelegeți?

„Îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui”, adică va vorbi Mesajul. Și noi avem acest Mesaj înregistrat pe bandă și scris în cărți.

Acum priviți: **„Când acest înger va suna din trâmbița lui, taina lui Dumnezeu se va sfârși.”**

Deci Cartea care conține taina lui Dumnezeu nu este deschisă decât atunci când sună Mesajul îngerului al șaptelea.

Toate aceste puncte vor fi importante în Pечеți, pentru că ele trebuie să se lege împreună într-o armonie desăvârșită.

Vedeți? Această Carte este ascunsă și nimeni, de nicăieri, nu poate cunoaște tainele Ei decât singur Dumnezeu, Isus Hristos.

Aceasta este o Carte misterioasă, este Cartea Răscumpărării și știm că Ea nu va fi înțeleasă pe deplin.

De-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii, Ea a fost scormonită fără succes, dar la sfârșit, când îngerul al șaptelea începe să sune taina lui, el încheie toate capetele dezlegate pe care le-au sondat acești oameni. Atunci taina lui Dumnezeu va fi adusă în față și tot ce a fost ascuns va fi descoperit: taina dumnezeirii și toate celelalte lucruri vor fi clarificate. Toate tainele: sămânța șarpelui, etc, vor fi descoperite.

Ceea ce vă spun acum nu este invenția mea, ci este „Așa vorbește Domnul” Ceea ce v-am spus am citit din Cartea Sa:

„În zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița Sa, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proroci.”

Când îngerul celei de-a șaptea epoci a Bisericii va suna din trâmbița lui, toate capetele dezgolate care au fost sondate de-a lungul celor șapte epoci vor fi

Încheiate împreună.

Când Pecețile sunt rupte și taina este descoperită, Îngerul, Mesagerul, Hristos vine jos și își pune picioarele pe pământ și pe mare, având curcubeul deasupra capului Său.

Țineți minte că îngerul al șaptelea al Bisericii este pe pământ în timpul acestei veniri.

Este la fel ca în cazul lui Ioan Botezătorul. El a primit mesajul și l-a adus la popor, în același timp când Mesia era pe pământ. Ioan știa că el îl va vedea deoarece trebuia să-L prezinte lumii.

Conform Maleahi 4, trebuie să vină un bărbat ca Ioan Botezătorul, un Ilie, la care să poată veni Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie să descopere, prin Duhul Sfânt, toate tainele și să întoarcă inimile copiilor la credința părinților apostoli; să reașeze toate tainele care au fost scormonite în acești ani denominaționali. Aceasta o spune Cuvântul, iar eu sunt răspunzător doar pentru ceea ce spune El. Acest lucru este scris și este corect.

Noi vedem că această Carte cu șapte Peceți este Taina Răscumpărării. Ea este Cartea Răscumpărării săvârșite de Dumnezeu, iar când îngerul va suna din trâmbița lui, toate tainele din Carte se vor termina.

Acum priviți! În Apocalipsa 10 avem doi îngeri: unul este pe pământ, iar celălalt Înger este Mesagerul puternic care a venit jos. Îngerul al șaptelea este un înger pământesc, un mesager; dar vedem că aici coboară Unul din cer și Acesta are deasupra capului curcubeul, semnul legământului – Acesta nu poate fi decât Hristos.

Exact așa ni-L descrie Apocalipsa 1, când ne este prezentat în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.

Deci în Apocalipsa 10 ni se spune că după ce tainele sunt descoperite prin ruperea Peceților, El vine înapoi și spune: „Nu va mai fi nici o zăbavă!” El a zis: „Când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu”, și este timpul să apară Îngerul ceresc. Noi suntem pe aproape.

Cele șapte Peceți dețin taina din Carte. Până când vom privi și vom vedea ce au ascuns înăuntru aceste sigilii, noi avem doar păreri. Este exact cum v-am spus

dimineată în micuțul meu mesaj: „Dumnezeu ascuns și descoperit în simplitate”. Dacă cineva vine cu un mesaj care nu este Absolutul, care nu este descoperit și legitimat de Duhul Sfânt, putem să-l uităm. Înțelegeți? Dumnezeu trebuie să legitimizeze fiecare cuvânt pe care îl spunem; să dovedească că este adevărul. În felul acesta, copiii Lui vor urmări totul cu atenție și vor fi vigilenți. Vedeți?

Cartea aceasta are șapte Pечеți, deci este total închisă. Înțelegeți? (Amin). Ea este total pecetluită până când vor fi rupte cele șapte Pечеți.

Dar cele șapte Pечеți sunt diferite de cele șapte tunete. Înțelegeți? Aceste șapte Pечеți sau sigilii sunt pe Carte și nu vor fi rupte decât atunci când va veni mesajul îngerului al șaptelea. Până atunci noi avem păreri și presupuneri, dar descoperirea adevărată, dată de Dumnezeu, se va face doar când va suna îngerul. Atunci se întâmplă ce spune Cuvântul „*se va sfârși taina lui Dumnezeu.*”

Deci nu uitați! Cartea cu cele șapte Pечеți a fost închisă în capitolul 5 și este deschisă în capitolul 10 din Apocalipsa.

Cum este deschisă această Carte? Ea nu este descoperită decât atunci când o ia Mielul, îi rupe Pечеțile și o deschide. Înțelegeți? Mielul trebuie să ia Cartea.

Ea este ascunsă și „*nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pământ, care să o poată deschide, nici să se uite în ea.*” Vedeți? Nici un episcop, cardinal, papă, prezbiter de stat sau oricine ar fi el, „nimeni nu poate rupe acele Pечеți și să descopere cartea, în afară de Mielul din seminția lui Iuda.” Noi oamenii am scormonit, am presupus, ne-am mirat și ne-am poticnit, de aceea am ajuns într-o confuzie atât de mare.

Dar făgăduința divină este că această Carte a Răscumpărării va fi complet deschisă de către Miel, iar Pечеțile vor fi rupte tot de Miel, în zilele din urmă în care trăim noi. Ele nu vor fi cunoscute decât atunci când Mielul ia Cartea și-i va rupe Pечеțile. Aș vrea să rețineți că această Carte este în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron, iar Mielul vine la El și o ia.

Oh, această taină este adâncă! Noi vom încerca s-o rezolvăm cu ajutorul Duhului Sfânt și vom vedea că acest lucru se petrece la sfârșitul timpului, când nu va mai fi nici o zăbavă.

Nici o denominațiune nu are dreptul să interpreteze această Carte; nici un om.

Mielul este singurul care poate face acest lucru. El este Cel care ne descoperă Cuvântul și Îl legitimează. Înțelegeți? El ne aduce Cuvântul vieții.

Această Carte este descoperită numai atunci când timpul epocilor Bisericii și al denomițiilor s-a terminat. Atunci nu va mai fi timp. Vedeți aceasta? Deci descoperirea va veni numai după ce se termină epocile bisericii și timpul denomițiilor.

Acesta este motivul pentru care s-a ajuns la confuzia de azi. Ei scot o doctrină și aleargă strigând: „Aceasta este!” Apoi se ridică altul, cu o altă doctrină și strigă: „Aceasta este!” și fiecare zidește o denomiție pe doctrina lui, astfel încât astăzi avem sute de denomițiuni. Și văzând această mare confuzie, oamenii se întreabă: „Care este Adevărul?” Am dreptate?

Dar El a făgăduit că atunci când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, Cartea pecetluită va fi deschisă.

Desigur, eu nu spun că oamenii din denomițiuni nu sunt mântuiți.

Problema este că sunt prea multe taine neînțelese: Cum este posibil ca Dumnezeu să Se arate în trei descoperiri și să fie totuși Unul? Cum este posibil ca Sfânta Scriptură să vorbească despre botezul în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt și totuși ucenicii au botezat în Numele Domnului Isus Hristos? Cum este posibil ca Eva să mănânce un măr și să ducă la moarte întreaga omenire? Care este adevărul cu privire la toate aceste lucruri? Vedeți, Dumnezeu a făgăduit că toate aceste taine vor fi descoperite în timpul sfârșitului.

În epocile bisericii au venit în scenă bărbați războinici ca: Irineu, Martin, Policarp, Luther, Wesley, etc., care au adus o lumină asupra Adevărului, lăsând însă foarte multe lucruri în întuneric.

În epoca luterană, în cea metodistă și în cea pentecostală, ei au alergat afară. Eu nu pot spune că nu erau în ordine pentru că erau, dar cu toate acestea au rămas multe capete slabe care nu puteau fi explicate. De ce aceasta? Pentru că Pecetea nu era încă descoperită ca să aducă aceste lucruri la lumină în mod clar și temeinic. Înțelegeți?

Toate aceste lucruri vor fi clarificate și descoperite în ultima epocă. Când Pecetea vor fi rupte de Miel și descoperite Bisericii, nu va mai fi timp. Vedeți cât este de

minunat? Aceasta este Cartea Răscumpărată.

Mai încolo vom vedea cum sunt aduși înăuntru cei o sută patruzeci și patru de mii din semințiile lui Israel, etc.

Acum aș vrea să ne oprim puțin la Pavel și să citim ceva din Efeseni.

Văd că mulți dintre voi iau notițe sau își notează textele citite. Aceasta mă bucură pentru că știu că mergeți acasă și studiați ca să primiți o înțelegere mai bună. Aceasta este bine. Studiați Cuvântul și rugați-L pe Dumnezeu să vă ajute să Îl înțelegeți.

Vom citi din Efeseni 1.13-14:

„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit,

și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Sale.”

Vedeți, aici scrie că Duhul Sfânt însuși este o Pecete. Și Pecetea arată (ce?) o lucrare terminată. Când o persoană este pecetluită cu Duhul sfânt, aceasta arată că timpul ei de declin a trecut deoarece lucrarea este terminată.

Eu am lucrat la Compania de Căi Ferate și încărcam conserve și alte produse de la fabrica de conserve. Dar înainte ca vagonul să fie sigilat, venea inspectorul care verifica dacă vagonul a fost încărcat corespunzător. Dacă nu era încărcat corect, inspectorul ne pune să descărcăm și să încărcăm din nou până când îi plăcea. Când inspectorul se declara mulțumit, închidea ușa și pune un sigiliu. Din clipa aceea nimeni nu putea rupe acel sigiliu până când ajungea vagonul la destinație.

Aceasta face și Duhul Sfânt. El merge și inspectează, iar voi ziceți: „Eu am vorbit în limbi, am strigat și am dansat în Duhul.” Dar aceasta nu are nici o legătură cu problema noastră. Înțelegeți? Duhul Sfânt inspectează acea persoană până când este mulțumit pe deplin, deoarece El știe totul.

Abia atunci ea este pecetluită pentru destinația veșnică și nu există nimic care să poată rupe vreodată acea Pecete.

Biblia spune în Efeseni 4.30:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Țineți minte cuvântul acesta: „ziua răscumpărării”. Aceasta este ziua în care este descoperită Cartea Răscumpărării și Răscumpărătorul vine să Își pretindă proprietatea. Nimic nu poate rupe această Pecete, dar „să nu-L întristați!” Să faceți numai ceea ce este plăcut înaintea Domnului, pentru că voi sunteți sigilați cu Duhul Sfânt și această Pecete este El însuși.

Pecetea semnifică o lucrare terminată - am luat această explicație din dicționar. Când este ruptă Pecetea a șaptea, taina lui Dumnezeu care este ascunsă în aceste Peceți este deja încheiată. Ceea ce se ascunde sub Pecete se poate vedea numai atunci când Pecetea este ruptă.

Când un om vede un vagon sigilat, poate să spună: „Cred că în vagonul acesta este cutare sau cutare lucru.” Vedeți? Este doar o presupunere, dar cu siguranță se poate ști ce conține numai atunci când este rupt sigiliul și se deschide ușa.

Înțelegeți? Pecețile vor fi descoperite numai în timpul sfârșitului.

Un alt lucru pe care-l semnifică Pecetea este „proprietatea”. Ea are un semn care indică proprietarul. Astfel, dacă ești răscumpărat prin sângele lui Isus Hristos și sigilat prin Duhul Sfânt, nu mai aparții de lume, nici de lucrurile lumii, ci Proprietarul tău este Dumnezeu.

Pecetea este și o „siguranță”. Ea arată că ești asigurat. Pecetea arată siguranța cu privire la destinația veșnică, de aceea este vai de omul care încearcă să o rupă. Pecetea Duhului Sfânt nu poate fi ruptă.

Eu v-am spus că unii oameni zic: „Diavolul m-a împins să fac cutare lucru!” Nu, nu diavolul a făcut aceasta; problema este cu tine pentru că nu ai fost pecetluit înăuntru. Dacă tu ești pecetluit înăuntru, el rămâne pecetluit afară. Da. Vedeți? Tu ai mers afară la el. Da, da. El nu putea intra la tine deoarece singura cale de a intra era să treacă prin același proces ca tine, adică să fie neprihănit, sfințit și umplut cu Duhul Sfânt, ori atunci ar fi fratele tău. Deci el nu a putut face aceasta. Nu, nu. Tu ai mers până la linia de separație apoi ai venit înapoi. Cum ai făcut aceasta? Poftind lucrurile lumii. Tu nu ai mers tot drumul în Canaan, nu ai trecut dincolo de Iordan, adică de moartea eu-lui tău.

Deci această Carte este pecetluită, iar voi sunteți sigilați până în ziua răscumpărării.

Aș vrea să citim din Romani 8.22-23 ca să înțelegem și mai bine aceste lucruri.

„Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii

și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”

Oh, Doamne! Nu ne umple aceasta de bucurie, pe noi cei bătrâni? Da, ar trebui să ne facă pe toți să ne simțim bine, în timp ce așteptăm ceasul acela. Noi înțelegem că aceasta va avea loc la prima înviere. Înțelegeți? Natura suspină, noi suspinăm, totul suspină pentru că ceva nu este în ordine. Și voi puteți suspina și să așteptați împlinirea acestei făgăduințe, deoarece înăuntrul vostru a venit o Viață nouă care vorbește despre o Lume nouă.

Cu câțva timp în urmă am fost cu soția mea la un supermarket și acolo am văzut ceva ciudat: o femeie care purta rochie. Da, este ceva foarte ciudat pentru că aproape toate femeile își uită rochiile acasă. Desigur, sunt uituce cu voia.

Și Meda m-a întrebat:

„Bill, de ce este așa?”

„Oh”, am răspuns eu, „acesta este duhul național. Dacă mergi în Germania, acolo găsești un anumit duh național. Dacă mergi în Finlanda și ei au un duh național. Dacă vii în America și aici este un duh național.”

Duhul național american este vesel și glumeț. Știți de ce? Noi am fost fondați pe învățătura apostolilor, sub conducerea unor bărbați mari ca Washington, Lincoln, etc. dar apoi am părăsit acest fundament, de aceea știm că o vom păți. Noi știm că pe bomba atomică este scris numele nostru și că ne așteaptă prăbușirea, de aceea nu trebuie să vă amăgiți.

Totuși acești comedianți merg în sus și-n jos spunând glume. Femeile se comportă cum bine știți, iar bărbații sunt la fel ca ele. Aceasta îmi amintește de acel băiețel care mergea prin cimitir fluierând. El încerca să dovedească că nu-i este frică, deși adevărul este că se teme. Vedeți? El nu putea înșela pe nimeni. Tocmai faptul că fluiera dovedea că se teme.

Aceasta este și problema noastră astăzi.

Dar ce nădejde binecuvântată are credinciosul! El își ridică mâinile pentru că izbăvirea lui este aproape. Când vede tot ceea ce se petrece în jur, știe că timpul măreț și mult așteptat este aici.

Trupurile noastre suspină. Ați observat vreodată lupta pe care o dă un pom ca să trăiască? El vrea să supraviețuiască. Ați observat cum se zbate un animal care este pe moarte? El vrea să trăiască. Vedeți, ființa umană, totul suspină și geme. Noi știm că ceva este greșit. Citind aceste versete biblice vedem că omul, pământul acesta, a pierdut ceva. Toată creațiunea a pierdut ceva, de aceea suspină. Tu nu suspini fără motiv, ceea ce înseamnă că și creațiunea are un motiv ca să suspine.

Uitați-vă la rugăciunea pentru bolnavi. Acolo este ceva care cauzează boala și tu trebuie să cunoști acea cauză. Eu știu care este tratamentul, dar mai întâi trebuie găsită cauza. De aceea am nevoie de vedenii. Ele sunt acelea care ne descoperă tainele inimii, îi arată bolnavului unde a greșit și ce trebuie să facă în continuare. Vedeți? Nu contează cât de multe medicamente iei, nici cât de mult ulei îți se toarnă pe cap, nici cât de tare strigă cineva pentru tine – dacă mai este ceva greșit, boala va sta acolo până când îți pui problema în ordine. Vedeți, Satana nu va pleca.

Oricât este de avansată medicina de astăzi, ea nu știe nimic despre aceste lucruri. Voi spuneți: „Are cancer!” Păi aceea nu este nimic. Cuvântul „cancer” este denumirea medicală a aceluia rău, dar adevărul este că acolo este un drac.

Noi spunem: „Aceasta este păcat!” Vedeți, noi numim acel lucru „păcat”, dar descompuneți-l. Ce este păcatul? Cei mai mulți oameni spun: „A bea, a fuma, a curvi, etc”, dar nu este adevărat. Acestea sunt doar atributele, consecințele păcatului. În realitate păcatul este necredința. Aici este problema. Dacă ești un credincios nu vei face acele lucruri. Deci nu contează cât de sfânt încerci să te dai, nici cât de religios vrei să pari, dacă faci acele lucruri ești un necredincios. Așa spune Scriptura.

Totul suspină pentru că s-a pierdut ceva și dorim să ajungem înapoi, în starea originală.

Vă puteți imagina lupta pe care o dă un om căzut într-o groapă adâncă pentru a ieși afară? El trebuie să găsească o soluție ca să iasă, pentru că nu a fost de la

Început acolo. Pentru aceasta strigă cu disperare și sapă în pereții gropii. El suspină și geme pentru că dorește să ajungă în starea originală – afară din groapă.

La fel este și o persoană bolnavă. Ea suspină și geme. Odată, ea nu a suspinat, dar acum o face cu disperare. De ce? Pentru că nu este în ordine. Undeva este ceva greșit, de aceea suspină și geme – dorește să ajungă din nou în starea pe care a avut-o când era sănătoasă.

Și dacă natura și oamenii suspină, cum spune Biblia, aceasta arată că este ceva, că nu sunt în starea originală. Ei au căzut de undeva și au nevoie de cineva care să le explice aceste lucruri. Vedeți? Noi știm că prin căderea lui Adam și Eva, oamenii au pierdut dreptul la Viața veșnică; ei au dat Viața în schimbul morții, aducând în felul acesta întreaga creațiune la moarte.

Înainte de căderea lui Adam, nu a murit nici un copac, nici un animal, nimic. Dar acum există Unul singur care nu poate să moară, și acesta este Dumnezeu, pentru că El este veșnic. Pentru noi există o singură cale de a trăi veșnic: să posedăm Viața veșnică, adică să fim fiii și fiicele lui Dumnezeu.

Dar așa cum am spus în mesajul de dimineață, atunci când am păcătuit, ne-am vândut dreptul de întâi născut și am trecut de partea cealaltă a prăpăstiei, de aceea noi suntem acum de partea cealaltă. De ce? Pentru că atunci când a căzut Adam, a adus moartea peste întreaga creațiune.

El a avut libertatea de a alege, la fel ca noi. În fața lui Adam și a Evei a stat pomul cunoștinței binelui și răului care stă și în fața fiecăruia dintre noi. Vedeți, Dumnezeu nu a făcut aceasta numai cu Adam și cu Eva, ci cu fiecare dintre noi.

Voi spuneți: „Păi, este vina lor...” Nu, acum nu este vina lor, ci a ta. Tu nu poți da vina pe Adam deoarece posibilitatea de a alege binele sau răul stă acum în fața ta. Tu ești pe aceleași baze ca Adam și Eva și trebuie să iei o decizie.

Dar vedeți, când suntem răscumpărați, nu mai dorim să facem o alegere proprie, ci vrem alegerea Lui, voia Lui. Înțelegeți?

În ce-i privește pe Adam și Eva, ei au vrut să ia propria hotărâre, au vrut să aleagă singuri. Au vrut să vadă ce înseamnă să ai înțelepciune, așa că au sondat problema și prin aceasta au cauzat moartea tuturor.

Dacă un om este răscumpărat, nu-i mai pasă de școlarizare. Nu-i mai pasă de

lucrurile lumii, nici de înțelepciunea ei. El nu mai trebuie să facă nici o alegere pentru că L-a ales pe Hristos și aceasta este totul. El este răscumpărat și nu mai vrea să meargă după gândurile lui, nici după sfaturile altora, ci așteaptă să vadă care este alegerea făcută de Creatorul Său. Vedeți?

Astfel, când Făcătorul lui îi spune să meargă, merge, iar când îi spune să stea pe loc, stă.

Dar omul care caută înțelepciune, spune: „Păi, parohia aceasta este destul de bună, dar dacă mă duc dincolo voi fi plătit mai bine.” Vedeți? Aceasta este înțelepciunea omenească.

Când Adam a păcătuit prin faptul că a ascultat argumentarea soției lui, în loc să se țină de Cuvântul lui Dumnezeu, a păcătuit și a dus toată creațiunea în moarte. Nevasta lui a ascultat argumentele Satanei, iar apoi a mers la Adam și i-a arătat rodul greșelii ei. Atunci Adam a lăsat Cuvântul și a primit-o înapoi, ceea ce a făcut să-și vândă dreptul.

Când a pierdut dreptul la Viață și părtășia cu Dumnezeu, Adam și-a pierdut și moștenirea. Amintiți-vă că Dumnezeu îi spusese:

„...să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” (Geneza 2.17).

Când a pierdut dreptul la Viață, Adam și-a pierdut și moștenirea, deoarece el era stăpânul suprem al Pământului. Era dumnezeul pământului. Dumnezeu este Dumnezeul întregului Univers, dar pământul era sub stăpânirea fiului Său. Astfel, el putea vorbi, putea numi, putea porunci naturii, etc. Da, Adam putea să facă orice voia, dar când a încălcat Cuvântul și-a pierdut moștenirea.

El putea spune: „Muntele acesta să se mute acolo!” și totul se făcea întocmai cum poruncea el. Adam putea spune: „Pomul acesta să se mute dincolo!” și așa era. Vedeți? El avea controlul total asupra pământului pentru că era un dumnezeu mai mic, era fiul lui Dumnezeu Tatăl nostru.

O, am putea să ne oprim puțin aici și să obținem adevărata predică! Vedeți? Iar dacă sângele lui Hristos a câștigat tot ce a fost pierdut, cum este acum? Priviți ce a făcut acest Fiul al lui Dumnezeu, al doilea Adam. El ne-a făgăduit că *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Vedeți?

Adam și-a pierdut moștenirea, pământul și totul a trecut în mâinile celui la care le-a vândut, în mâinile Satanei. El a vândut ascultarea de Dumnezeu pentru argumentele Satanei. Acesta este motivul pentru care Viața lui veșnică, dreptul lui la Pomul vieții și pământul, al cărui stăpân era, au trecut în mâinile Satanei. Da, el le-a predat pe toate în mâna Satanei. De aceea sunt pe dos toate lucrurile. Sămânța șarpelui a venit și a nimicit toată moștenirea pe care ar fi trebuit s-o aibă sămânța lui Adam, iar această moștenire este Pământul. Vedeți?

Zilele trecute m-am oprit la Tucson, unde locuiesc, și m-am urcat sus pe munte, unde am discutat cu cineva.

Eu i-am spus: „Ce zici, când te gândești că în urmă cu trei sute de ani bătrânul Papago (indianul) a venit acolo jos împreună cu soția și copiii lui și au trăit liniștiți? Acolo nu era nici curvie, nici whiskey, nici jocuri de noroc, ci oamenii trăiau în curăție. Cioiții umblau liniștiți prin locurile acestea, urlând în fiecare noapte, iar mesquitul și cactusul înfloreau pe malurile râurilor. Cred că IaHVeH a zâmbit când a privit toate acele minunății. Dar iată că a venit omul alb și ce a făcut el? A scos cactușii, a poluat țara și a ruinat morala națiunii. El avea o singură posibilitate de a-l învinge pe indian: să-i omoare vânatul.

Zilele trecute am fost la muzeul de la Tombstone, unde am putut să văd fotografiile lui Geronimo. Pentru mulți, acest bărbat este un renegat, dar pentru mine este un american adevărat care s-a luptat pentru ceea ce-i aparținea de drept, pentru ceea ce-i dăduse Dumnezeu: o țară, o națiune și un loc în care să trăiască liniștit. Eu nu-l condamn pentru că atunci când au venit soldații albi, au preluat țara prin forță, omorându-i pe băștinași fără milă.

Una din acele fotografii prezenta cartierul general al lui Geronimo, mai bine zis spitalul lui. Acesta era alcătuit din câteva pături puse peste o bucată de mesquito (un arbore care trăiește în Arizona). Acolo erau așezați răniții indieni, americanii adevărați care luptaseră pentru dreptul pe care li-l dăduse Dumnezeu. Și Geronimo stătea cu fiul său în brațe și privea neputincios cum mor bravii săi luptători fără să-i poată ajuta în vreun fel. Aceia erau adevărații americani. Atunci cum aș putea să-l numesc renegat pe acest bărbat? Eu îl numesc erou, un gentleman.

Cochise (un trib de indieni) nu s-ar fi predat niciodată dacă albi nu le-ar fi masacrat vânatul. Ei au pornit adevărate campanii de vânatoare împotriva acelor animale, iar la întoarcere spuneau cu mândrie: „Astăzi am ucis patruzeci de

bizoni!" Vă dați seama? Patruzeci de bizoni ar fi fost suficienți să hrănească un trib de indieni timp de doi ani. Dar ce au făcut albi? I-au ucis și i-au lăsat să putrezească în prerie. Stârvurile lor au îngrășat pământurile sau au fost mâncate de coioți.

Când indienii omorau un bizon se ținea o adevărată ceremonie religioasă. Ei le luau copitele ca să facă din ele oale, iar carnea o mâncau. Ce era în plus se usca, iar pielea era folosită pentru confecționarea hainelor și a corturilor.

Dar iată că a venit omul alb, el este adevăratul renegat, pentru că s-a purtat ca un ticălos. El a venit și a ucis tot vânatul pentru a-i înfometa pe indieni.

Cred că orice om adevărat s-ar lupta pentru drepturile lui date de Dumnezeu. Ceea ce au făcut albi cu indienii americani este o pată rușinoasă pe drapelul american. La urma urmei, acest teritoriu a aparținut de drept indienilor.

Ce ați gândi dacă Japonia sau Rusia v-ar invada țara și ar spune: „Ieșiți afară de aici! Plecați imediat!” și ne-ar face nouă și copiilor noștri ceea ce le-am făcut noi indienilor?

Să nu uitați acest lucru: Noi am semănat și în curând va trebui să culegem roadele! Voi știți că aceasta este Legea lui Dumnezeu. Este un timp al semănatului, dar apoi vine timpul secerișului și eu cred că va fi rău. Da, domnilor.

Ce s-a întâmplat? Sămânța amestecată a lui Adam a poluat și a nimicit pământul. Știați că Biblia spune acest lucru? De fapt acesta este motivul pentru care Dumnezeu va nimici această sămânță amestecată. Vreți să citiți ce a spus Dumnezeu despre cei care nimicesc pământul? Să deschidem la Apocalipsa 11.18:

„Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi proroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăbușești pe cei ce prăpădesc pământul.”

Aici suntem noi.

Ce vor face ei? Vor culege ce au semănat. Desigur. Voi puteți vedea zi de zi păcatul. Câte curvii sunt comise în seara aceasta doar în orașul acesta? Câte femei își vor încălca jurământul făcut la căsătorie, doar în Jeffersonville? Câte cazuri de avort credeți că sunt înregistrate în treizeci de zile numai în Chicago? Între douăzeci și cinci de mii și treizeci de mii pe lună, afară de cele neanunțate. Cât

whiskey se bea în Chicago? Ce credeți că se întâmplă numai într-o singură noapte în Los Angeles? De câte ori a fost luat astăzi Numele Domnului în deșert numai în Jeffersonville? Este mai bine acum sau era mai bine atunci când George Rogers Clark a venit în jos cu pluta? Vedeți? Noi am poluat tot pământul cu murdăria noastră, de aceea Dumnezeu îi va nimici pe cei ce îl distrug. Aceasta a spus Dumnezeu, nu eu.

Întotdeauna am simțit că în mine există ceva care mă îndeamnă să mă duc sus în munți ca să văd cum i-a aranjat Dumnezeu.

Eu urăsc Florida cu palmierii ei artificiali. O, Doamne, mai bine privesc crocodilii decât să văd toate murdăriile de la Hollywood, cu grămada lui de bețivi. Când văd toate acestea, mă gândesc: „Într-o zi...” Da.

Amintiți-vă însă că Biblia spune: „*Cei blânzi vor moșteni pământul.*” (Matei 5.5). Acesta este adevărul. Cei smeriți și blânzi vor moșteni pământul, cei care nu caută să fie mari. Așa a spus Isus. Da.

Ei au poluat acest pământ, dar Dumnezeu îi va nimici. Dar după ce va fi curățit, pământul va fi moștenit de cei blânzi.

Oh, Doamne! Acum, Actul de proprietate care a fost pierdut se află în mâinile Proprietarului său original, în mâinile Atotputernicului Dumnezeu. Când Adam a pierdut actul de proprietate asupra pământului și a Vieții veșnice, acesta nu a putut fi luat de mâinile murdare ale Satanei, ci s-a întors la Proprietarul original, la Dumnezeu Însuși.

Vom vedea imediat aceasta. În Apocalipsa 5 îl vedem stând pe tron, cu actul de proprietate în mâna Sa. (fratele Branham bate de două ori din palme). Oh, aceasta mă face să mă simt religios. Deci când Adam a pierdut actul de proprietate asupra pământului și a Vieții veșnice, acesta a mers înapoi în mâinile Proprietarului său, în mâinile Dumnezeului celui Atotputernic. Ce măreț!

În ordine. Și El așteaptă. Ce? Pretențiile pentru răscumpărare. El a făcut o cale pentru răscumpărare, o cale de întoarcere, de aceea într-o zi va fi luat de Răscumpărător.

Vedeți unde ajungem acum?

Noi vom urmări această Ființă care stă pe tron și așteaptă pretențiile pentru

răscumpărare.

Ce este această Carte de Răscumpărare, acest Act de proprietate? El a fost cercetat până în profunzime, până la începuturile lui.

Este la fel ca în cazul picăturii de cerneală despre care am vorbit dimineață. Când este atinsă de acel decolorant, este pătrunsă până în profunzime, până la începuturi, și se descompune.

Același lucru se întâmplă când este mărturisit păcatul și vine sângele Domnului Isus Hristos peste el. Sângele îl pătrunde până în profunzime, până la începuturi și îl descompune dându-ți astfel dreptul de a te apropia din nou de Creator. Prin aceasta devii un fiu al lui Dumnezeu.

Actul de proprietate original este în mâinile Celui Atotputernic. Oh, Doamne!

Răscumpărarea înseamnă posesiunea legală asupra a tot ce a fost pierdut de Adam și Eva. Oh, Doamne! Ce s-ar cuveni să faci un creștin născut din nou când aude aceasta? Înseamnă că voi posedați din nou ceea ce au pierdut Adam și Eva. Iuh! Ce spui de aceasta, frate? Posesiunea legală asupra Actului de proprietate.

Adam nu a putut să îndeplinească cerințele de răscumpărare. Când a aflat că a pierdut Actul de proprietate, a păcătuit și s-a separat de Dumnezeu; el se afla de partea cealaltă a prăpăstiei, așa că nu putea să faci nimic ca să-l răscumpere. Nu putea să răscumpere Actul pierdut deoarece avea el însuși nevoie de răscumpărare pentru că păcătuisese.

Legea cerea însă un Răscumpărător înrudit. Da, Legea lui Dumnezeu cerea aceasta. Dacă vreți să citiți în Biblie, este scris în Levitic 25. Nu avem timp să ne ocupăm și de textul acesta, pentru că fiecare text este o predică.

Până la venirea Răscumpărătorului, Legea lui Dumnezeu a permis un înlocuitor. De ce a făcut aceasta? Pentru că ne iubea. Omul nu mai avea nici o cale de întoarcere. Nici o șansă de apropiere de Dumnezeu; era pierdut, dar în îndurarea Sa, Dumnezeu a dat un Răscumpărător înrudit în persoana lui Isus Hristos, așa cum cerea Legea Lui. Legea a cerut-o, iar harul a îndeplinit cerința ei. Oh, ce har măreț! Legea lui Dumnezeu cerea un înlocuitor nevinovat.

Dar cine era nevinovat? Fiecare om se naște prin sex, ori tocmai acesta a fost motivul pentru care și-a pierdut omul dreptul de a fi stăpânul pământului și Viața

veșnică.

Oh, când mă gândesc la Cuvântul care spune:

„...ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, din orice norod, de orice limbă și de orice neam.

Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ.” (Apocalipsa 5.9-10).

Oh, Doamne! Ce ne-a dat? Un Răscumpărător înrudit. Oh, ce lecție avem noi aici!

Observați! Legea a cerut un Răscumpărător înrudit care să răscumpere moștenirea pierdută, iar harul a îndeplinit această cerință prin Isus Hristos. Ca să fie un Răscumpărător înrudit, El trebuia să se nască din rasa umană.

Dar vedeți, fiecare om care se naște din femeie, vine prin relație sexuală. Și pentru că Dumnezeu a cerut un Răscumpărător înrudit, acesta trebuia să fie Om. Oh, Doamne! Ce era de făcut? Legea cerea un Răscumpărător înrudit.

Deci nu putea să fie un înger, ci era obligatoriu să fie un Om, deoarece noi nu suntem înrudiți cu îngerii, ci doar unii cu alții. Îngerii nu au căzut în păcat ca noi, pentru că au un altfel de trup. Desigur.

Legea cerea un Răscumpărător înrudit, dar orice om de pe pământ se naște prin sex. Acum înțelegeți? Păcatul a venit prin sex. În felul acesta a intrat sămânța șarpelui în omenire.

Legea cerea un Răscumpărător înrudit care trebuia să se nască din rasa umană. Așa ceva ne lasă în aer, dar dați-mi voie să vă trîmbițez adevărul. Rodul a venit prin fecioară; ea L-a născut pe Răscumpărătorul nostru înrudit. Nimeni altul decât Dumnezeu cel Atotputernic Însuși, S-a făcut asemenea nouă devenind Emanuel. Deci, Emanuel era Răscumpărătorul înrudit.

Noi putem vedea că Dumnezeu ridică o pretenție pe care n-o poate satisface nimeni, dar atunci pășește în față harul Său, satisface pretenția Lui și produce Rodul. Amin.

Oh, când voi ajunge Acasă! Într-o dimineață, voi veți auzi jos în vale cântecul:

„Har măreț, cât de dulce-i sunetul

Care a salvat un păcătos ca mine.”

Atunci veți spune: „Laudă lui Dumnezeu! Bătrânul frate Branham a ajuns Acasă!”
Da. Oh!

„Harul a învățat inima mea să se teamă

Acesta este harul care mi-a potolit frica.

Cât de prețios era acest har

În ceasul când am crezut întâi.”

Să mergem mai departe.

Cartea lui Rut ne dă o imagine foarte clară cu privire la Răscumpărătorul înrudit. Voi știți că Naomi și-a pierdut moștenirea, iar Boaz era singurul care putea să i-o răscumpere. El era răscumpărătorul înrudit cu ea, era o rudă apropiată, iar când a răscumpărat-o pe Naomi, el a obținut-o și pe Rut.

Boaz îl simbolizează pe Hristos care atunci când l-a răscumpărat pe Israel, a obținut și Mireasa dintre neamuri.

Deci Răscumpărătorul trebuia să fie o rudenie. Această condiție nu putea fi satisfăcută de un înger. Nici un om născut din femeie prin actul sexual nu putea să o satisfacă, de aceea Duhul Sfânt a venit și a umbrat o fecioară, pe Maria. Acesta este motivul pentru care Isus nu a fost nici iudeu, nici dintre neamuri. El era Dumnezeu. Sângele Lui nu a venit printr-un act sexual ci a fost creat de Dumnezeu, de aceea, noi nu am fost salvați nici de sânge iudeu, nici de sânge neiudeu, ci prin Sângele lui Dumnezeu.

Aceasta o spune Biblia. Astfel, puteți vedea că Isus era Dumnezeu. El nu era nici a doua, nici a treia persoană a dumnezeirii, ci era Dumnezeu Însuși, Emanuel venit printre noi.

Îmi place mult imnul compus de Booth Clibborn:

„Jos din slava Lui, o poveste veșnic vie,

Dumnezeul și Mântuitorul meu a venit

Și Isus era Numele Lui.

Născut într-o iesle, pentru ai Lui un străin

Un Om al tristeții, lacrimilor și durerii! Oh!

Cu bunăvoință aducându-ne îndurare;

Când în noaptea morții nu se vedea nici o speranță;

Dumnezeul îndurător și milos

Și-a pus deoparte splendorile Lui

Plecându-Se să ceară fierbinte

Și să-mi salveze sufletul.

O, cum Îl iubesc! Cum Îl ador!

Răsuflarea mea, Soarele meu, totul în toate.

Marele Răscumpărător devenit Salvatorul meu

Marele Creator devenit Salvatorul meu,

Și toată plinătatea dumnezeirii locuia în El.”

El este Cel ce a îndeplinit cerința. Harul L-a produs pe Isus Hristos. Noi vedem că Dumnezeu Și-a pregătit un cort și astfel a devenit Om. Dumnezeu cel Atotputernic Și-a părăsit slava și S-a făcut asemenea nouă; Și-a făcut un chip de Om ca să poată muri pentru oameni și astfel să-i răscumpere.

În Apocalipsa 5.4 am văzut că „*nimeni nu fusese găsit vrednic să se uite în carte.*”

Dacă citiți cartea lui Rut, acolo era o persoană numită „Goel”. Cuvântul „goel” arată că o persoană poate să îndeplinească cerința impusă; că este în stare s-o facă; că este o rudenie apropiată care poate și vrea să facă răscumpărarea.

Și Dumnezeu Creatorul, Duhul, a devenit o Rudenie apropiată omului, atunci când S-a făcut Om pentru a putea lua păcatul asupra SA, ca să plătească prețul și astfel să ne răscumpere, să ne readucă la El. Aceasta este.

Hristos a realizat răscumpărarea și noi suntem răscumpărați. Dar El nu Și-a pretins încă dreptul de posesiune. Când a luat Cartea Răscumpărării, Hristos a răscumpărat tot ce a pierdut Adam. El ne-a răscumpărat deja, dar nu a intrat încă în posesia moștenirii deoarece aceasta se va face la timpul hotărât. Atunci va veni învierea; apoi pământul va fi înnoit, iar el Își va lua în primire moștenirea pe care a obținut-o când ne-a răscumpărat. Oh, Doamne!

Aceasta ne-o spune Cartea cu șapte Peceți despre care vorbim acum. În ordine. Cartea Răscumpărării se deschide în fața noastră și în săptămâna aceasta ne va fi descoperit tot ce ascunde Ea. Vedeți? Aceste taine vor fi descoperite. În timp ce vor fi rupte Pecețile, noi vom vedea ce este acest Plan măreț de răscumpărare, când și cum urmează să se facă. Toate aceste lucruri au fost ascunse în această Carte pecetluită. Ea este sigilată cu șapte Peceți și Mielul este singurul care le poate rupe.

În vechime, scrierile se făceau pe suluri care mai apoi erau pecetluite. (fratele Branham folosește câteva coli de hârtie ca să arate cum erau rulate sulurile și cum li se puneau pecetea).

Aici, sub această pecete se afla o taină. După ea urma a doua pecete, care purta și ea o taină ascunsă. Ea a fost sigilată și jur și pusă aici, pretenția la aceasta și cealaltă. Apoi, era înfășurată în jur a treia taină și așa mai departe până se ajungea la ultima. Ca să poți citi ce se ascundea sub Peceți trebuia să le rupi pe rând și să derulezi sulul de la un capăt la altul.

Noi vedem că această Carte a răscumpărării era sigilată cu șapte Peceți sub care se ascund tainele lui Dumnezeu de la începutul lumii. Dacă va fi cu voia Domnului, noi vom privi în săptămâna aceasta ce se ascunde sub fiecare din aceste Peceți. Înțelegeți? Nădejdea mea este că vom avea un timp măreț.

Aici este sigilată taina răscumpărării și conform Cuvântului ea nu poate fi descoperită decât atunci când răsună mesajul ultimului înger al Bisericii.

Deci sulul este acolo și conține taina răscumpărării. Ieremia a spus: „*Acest sul trebuie păstrat...*” Da, el trebuia păstrat într-un vas de pământ. Înțelegeți? O, ce simbol frumos se ascunde aici și eu aș putea vorbi mult despre el. Acest sul a fost păstrat într-un vas de pământ, într-un trup de carne (Glorie!), care a murit și a înviat iarăși. Și sulul s-a păstrat în vasul pământesc până a fost realizată răscumpărarea. Oh, Doamne! Ce frumos! În ordine.

Conform Planului lui Dumnezeu, aceste taine sunt păstrate sus până când va răsună trâmbița ultimului mesager. De-a lungul veacurilor, credincioșii au spus: „Știu că acest lucru este păstrat de El.” Și ei au luptat și au mers înainte prin credință, chiar dacă nu au înțeles lucrurile ascunse sub aceste Peceți. Acum însă, ele ne vor fi deschise prin descoperirea dată de Dumnezeu și prin confirmarea Sa. Așa a făgăduit El. Desigur.

Unde am rămas? Să mergem la versetul 2. Versetul 1 ne-a luat mult timp dar asupra versetului 2 nu vom mai sta așa de mult:

„Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetele?”

Să recitim și versetul 1 ca să le luăm împreună:

„Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron...”

Cine este Cel ce ședea pe tron? Dumnezeu, Creatorul original al Cărții Vieții. El o ține în mâna Sa. Când această Carte a fost pierdută de Adam, Ea a mers înapoi la Proprietarul original, deoarece Îi aparținea.

„...o carte, scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte pecetei.”

Când vom deschide aceste Peceți, vom vedea fiecare taină ascunsă. Dar ce spune Biblia? Aceste Peceți nu pot fi deschise până la timpul hotărât. Am să vă dovedesc imediat aceasta.

Acum priviți și nu uitați: Cartea este pecetluită. Aici este o pecete, apoi sulul este înfășurat; urmează a doua pecete și sulul este înfășurat mai departe; apoi vine a treia pecete și așa mai departe. Aceasta este Cartea Răscumpărării și este sigilată cu șapte pecetei, după cum am spus deja. Taina peceteii este în interior. Și aceasta spune doar: *„Am văzut un cal alb...”* sau: *„Am văzut un cal negru...”* Dar taina întregii Cărții, de la Geneza la Apocalipsa, este în acele Peceți. Ele ne descoperă întregul plan de răscumpărare. Oh, acesta este un timp foarte important! Dumnezeu să ne ajute să îl prețuim. Înțelegeți?

Și acum versetul 2:

„Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetele?”

Deci unde este Cartea? În mâna Proprietarului original, deoarece a fost pierdută de primul fiu al Său, de Adam. Când el a ascultat de Satana, și-a pierdut toate drepturile. Ce a primit în schimb? Înțelepciunea Satanei – el a lăsat Cuvântul lui Dumnezeu și a luat înțelepciunea diavolului.

Să ne oprim puțin aici: toți fiii lui Dumnezeu care acceptă părerile unui seminar în locul Cuvântului lui Dumnezeu, își pierd drepturile la fel ca Adam.

Când Adam a făcut acest lucru, Cartea, drepturile lui, s-au dus la Proprietarul original. Puteți vedea unde erau acele epoci? Vedeți?

Acum priviți! Ioan a fost dus, în Duhul, sus în cer. După ce mai întâi a fost purtat prin epocile Bisericii, în capitolul 4 a fost dus în cer:

„Glasul...mi-a zis: „Vino mai sus și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!

Numai decât am fost răpit în Duhul...” (v. 1-2).

Și acolo a văzut un scaun de domnie pe care ședea Cineva care ținea în mâna dreaptă o Carte. Gândiți-vă vă rog că această Carte era un Act de proprietate, de răscumpărare, și era pecetluită cu șapte peceteți.

Apoi a apărut acel Înger puternic și a strigat cu glas tare:

„Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetele?” (Apocalipsa 5.2).

Vedeți? Îngerul a pus această întrebare, iar Ioan stătea și privea. Oh, Doamne! Și îngerul a continuat:

„Lăsați-L ...să vină.” „Aici este Cartea răscumpărării”, a continuat El. „Acesta este Planul de răscumpărare! Aici este singura cale de răscumpărare a omenirii, deoarece acesta este Actul de proprietate, de răscumpărare a cerurilor și a pământului, pierdut de Adam. Lăsați-L să vină în față dacă vrea!” Oh, Doamne! „Acum poate să vină în față ca să vorbească sau va tăcea în veci! Cine este vrednic să ridice pretenție asupra acestei Cărți, să vină în față! Nu este nimeni?”

Și Ioan spune mai departe: *„Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, care să poată deschide cartea și să se uite în ea. (v. 3). Nici un om nu a fost găsit vrednic.”*

Îngerul Îl chema în față pe Răscumpărătorul înrudit. Dumnezeu spusese în Legea Sa: „Numai un Răscumpărător înrudit poate fi înlocuitorul! Unde este Răscumpărătorul înrudit? Cine poate face acest lucru?

Și întrebarea a trecut de la Adam, prin toate timpurile – pe la profeți și pe la bărbații viteji, – dar nu s-a găsit nici unul vrednic să facă aceasta. A trecut pe la îngerii din cer dar „*nu s-a găsit nimeni nici în cer, nici pe pământ, nimeni care a trăit vreodată.*”

Acolo stăteau Ilie și Moise; apostolii și toți sfinții adormiți; acolo era Iov și toți înțelepții. Toți stăteau acolo, dar nimeni nu era vrednic; nu puteau nici măcar să se uite la Carte, așa că nici nu putea fi vorba s-o ia și să-i rupă Pecețile.

Unde este papa ca să facă acest lucru? Unde sunt episcopii voștri? Unde este vrednicia lor sau a noastră? Oh, noi suntem nimic! Acesta este adevărul.

El cerea să vină în față un Răscumpărător înrudit, dacă exista vreunul, dar Ioan spune: „*Nici un om nu era vrednic s-o facă.*”

Acolo erau și îngerii. Acolo erau Mihail și Gavril, dar nici ei nu puteau s-o facă. De ce? Țineți minte: Răscumpărătorul trebuia să fie o rudenie. Și Ioan a spus: „*Nu era nici un om, nici un înger, nici un serafim...*” Ei nu au păcătuit în trupul de carne pentru că sunt ființe duhovnicești. Da, ei nu au căzut niciodată.

Era nevoie de un Răscumpărător înrudit, dar nici un om nu era vrednic să privească spre Carte. Oh, nu! Doamne, Doamne! Răscumpărătorul trebuia să fie Om, dar când îngerul a pus întrebarea, nu s-a găsit nimeni vrednic să pășească în față. Nici un arhiepiscop, nici un episcop, nici un preot, nici o ierarhie, nimeni! Nu aveau nici măcar sfințenia necesară pentru a privi Cartea. Iuh! Doamne, Doamne! Este cam dur, însă așa spune Biblia.

Și Ioan spune: „*...am plâns mult...*”

Eu am auzit pe cineva care spunea: „Ioan a plâns pentru că s-a văzut nevrednic pe sine!” dar nu este adevărat. Oh! Orice om călăuzit de Duhul Sfânt va vedea că motivul pentru care a plâns Ioan este altul.

De ce a plâns Ioan? Pentru că nu s-a găsit nimeni vrednic să ia Cartea Răscumpărării și să-i rupă Pecețile, ceea ce arată că întreaga creațiune este pierdută.

Cartea, Actul de proprietate se afla în mâna Celui ce stătea pe tron și urma să fie dată Celui care putea îndeplini cerința lui Dumnezeu. Dumnezeu dăduse o Lege și nu putea s-o încalce - Legea Lui cerea un Răscumpărător înrudit, pe Cineva care era vrednic.

Și îngerul spunea: „Să pășească în față Răscumpărătorul înrudit!”

Când a auzit aceasta, Ioan a privit atent. El s-a uitat peste tot pământul și în cer, dar nu era nimeni. Întreaga creațiune era pierdută, de aceea Ioan a început să plângă. Da, totul era pierdut.

Dar iată că unul dintre bătrâni a venit spre el și i-a zis: „*Nu plânge, Ioane!* Oh, Doamne! Plânsul lui nu a durat mai mult de un minut.

Și Ioan se gândea acum: „Oh, Doamne, unde este Omul acesta? Acolo stau profeții, dar ei s-au născut la fel ca mine (prin sex). Acolo sunt înțelepții... O, nu este nici unul dintre ei!”

„Vreau un Om care să poată lua Cartea! Vreau un Om care poate răscumpăra!”

Dar nu era nimeni. Totul era pierdut, așa că Ioan a plâns cu amar. Dacă nu se găsea nimeni, totul era pierdut, întreaga creațiune era dusă. Totul era căzut. Dreptul de proprietate, de moștenire, dreptul la viața veșnică, Lumina, totul era pierdut dacă nu se găsea nimeni vrednic să ia Cartea și să-i rupă Pecețile.

Ioan a început să plângă pentru că nimeni nu era vrednic și nimeni nu putea nici măcar să se uite la Carte. Oh, se cerea o ființă umană!

Și iată că unul dintre bătrânii care stăteau în mijlocul făpturilor vii, a venit la Ioan și i-a spus: „*Nu plânge, Ioane!*” Oh, Doamne! Harul lui Dumnezeu!

„*Nu fii trist, Ioane și nu plânge, pentru că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina și Vlăstarul lui David, a biruit.*” (v. 5).

„A birui” înseamnă „a ieși biruitor în luptă”. Oh, Doamne! În grădina Ghetsimane, când transpirația I s-a făcut ca sângele și i-a picurat pe față, El biruia. Iuh! Înțelegeți?

„*Leul din Rădăcina lui David a biruit.*”

Și Iacov a biruit atunci când a întâlnit Îngerul Domnului și s-a luptat cu El. Îngerul a

Încercat să plece, dar Iacov l-a spus: „Nu te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” (Geneza 32.26).

Vedeți, el a mers înainte până a obținut ceea ce dorea. Astfel, numele lui a fost schimbat din „Iacov” care însemna „Înșelătorul”, în „Israel” care înseamnă „Cel ce luptă cu Dumnezeu”. El a biruit.

Și Leul din seminția lui Iuda a biruit. Bătrânul a spus:

„Nu plânge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceți ale ei.”

Da, El a biruit. Iuh! Oh, Doamne! El a produs un Înălbitor care trimite păcatul înapoi, în mâinile unșuroase care au dezonorat ființa umană prin înțelepciunea lui.

Dar când s-a întors să vadă Leul, Ioan a văzut un Miel. Ce diferență! Vedeți, bătrânul spusese: „Leul a biruit!” Acum îl putem vedea din nou pe Dumnezeu ascuns în simplitate.

„Leul a biruit”. Noi știm că leul este regele animalelor, fiind cel mai puternic dintre ele.

Când am fost în Africa, eu am văzut girafele care strigau; am văzut marele și puternicul elefant ridicându-și trompa în sus și țipând: „Uii! Uii! Uii!” Am auzit țipătul îngrozitor al animalelor de pradă, dar deodată au tăcut toate și s-a făcut liniște. De ce? Undeva în depărtare s-a auzit răgetul unui leu. Chiar și gândacii s-au oprit îngroziți. Ce se întâmplase? Vorbea regele. Oh, Doamne!

Când Regele vorbește, toate denotațiunile și îndoielile cad la pământ. Și ce spune Regele? Cuvântul Său. Oh!

Bătrânul spunea: „Nu te necăji și nu plânge, Ioane! Nu fii cu inima zdrobită pentru că am să-ți arăt ceva. Tu ești mâhnit pentru că nu s-a găsit nimeni vrednic să ia Cartea și totul era pierdut. Dar nu este așa! Leul din seminția lui Iuda a biruit!” Voi știți că simbolul seminției lui Iuda este leul.

Amintiți-vă că și Apocalipsa pomenește de făpturile cu chip de leu, vițel, om și vultur. Acolo stăteau serafimii; acolo era Matei, Marcu, Luca și Ioan, stând în jurul cărții Faptelor.

Și eu am auzit odată pe cineva zicând: „Păi, cartea Faptelor este numai o schelă!”

Nu este adevărat! Ea este prima mlădiță rodită de Viță. Da. Da, domnilor. Și dacă Vița va da o altă mlădiță, ea va fi la fel ca prima. Da, domnilor! Dar ce au făcut oamenii? Au născocit altoiul. Astfel, în loc să obțină portocale, prin altoire au obținut lămâi și alte citrice. Înțelegeți? Dar dacă Vița (în cazul nostru portocalul) va rodi o mlădiță, ea va fi întocmai ca originalul.

Și Matei, Marcu, Luca și Ioan – cele patru Evangheliile, stau păzind Adevărul. Ce este aceasta? Puterea Leului; lucrarea de sacrificiu a vițelului; înțelepciunea omului și agilitatea vulturului. Da, acestea sunt Evangheliile și ele stau acolo. Noi am vorbit despre aceasta în cele șapte epoci ale Bisericii. (Amin).

Deci bătrânul a spus: „*Leul din seminția lui Iuda...*”

De ce din Iuda?

„Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică: cine-l va scula?”

Toiagul de domnie nu se va depărta de Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni SILO (Mesia), și de El vor asculta popoarele.” (Geneza 49.9-10).

Și Leul, simbolul seminției lui Iuda, a biruit. Da, El a biruit.

Dar când Ioan s-a uitat în jur ca să vadă Leul, a văzut un Miel. Ciudat! Cauți un Leu și dai cu ochii de un Miel. Bătrânul L-a numit „Leul”, dar când s-a întors să Îl vadă, Ioan a văzut un Miel.

Și acest Miel „*părea junghiat*”. Ce era acesta? Un Miel care fusese ucis de la întemeierea lumii, dar acum era din nou viu. Și El era însângerat. Oh, Doamne!

Cum este posibil ca voi, oamenilor, să auziți acest lucru și să rămâneți totuși păcătoși, să nu vreți să vă întoarceți la El?

Deci Mielul a pășit în față, deși bătrânul spusese că „*Leul din seminția lui Iuda a biruit.*” Când Ioan s-a întors să Îl vadă pe Leu, a dat cu ochii de un Miel plin de răni și sânge. El a biruit. A fost ucis în luptă, dar acum era din nou viu.

Ioan nu L-a văzut mai înainte, deși privise peste tot, dar iată că acum a pășit în

față.

De unde venea El? De la dreapta lui Dumnezeu, pentru că după ce a fost ucis și a înviat, trăiește de-a pururi ca să mijlocească. Amin. Astăzi, El face mijlocirea prin propriul Sânge, pe care L-a vărsat pentru păcatele oamenilor. El este Cel care posedă Înălbitorul ce-mi șterge păcatele.

Ioan a privit spre Mielul care părea junghiat și a văzut că era rănit, învinezit și plin de sânge. Acest Miel însângerat a luat locul nostru. Nu vi se pare ciudat faptul că un simplu Miel ne-a luat locul? Da, Ioan a văzut un Miel care a pășit în față.

La început nu L-a văzut pentru că Mielul era departe, în veșnicie, făcând mijlocirea și arătând că toți cei care au murit sub sângele taurilor, țapilor și a mieilor, adică sub înlocuitorul dat de Dumnezeu până la venirea Lui, au fost salvați. De ce? Pentru că toți cei ce au crezut și au făcut ceea ce a cerut Dumnezeu, au arătat de fapt spre El.

El era acolo ca să ne salveze pe mine și pe tine.

Oh, Dumnezeule, nădăjduiesc că El este și în seara aceasta acolo! Mielul a fost ucis pentru fiecare păcătos, de aceea mă întreb cum ar fi posibil ca IaHVeH să vadă altceva afară de Mielul junghiat care stă acolo plin de sânge?

În vedenia lui Ioan, Mielul a pășit în față și a înaintat spre scaunul de domnie al Tatălui. Oh, gândiți-vă! De unde venea El? Din slavă, unde stătea la dreapta lui Dumnezeu. El a venit în față.

Oh, cât ar fi de minunat dacă în seara aceasta am putea pune deoparte gândurile și pornirile noastre păcătoase și L-am accepta! În felul acesta s-ar putea face cunoscut fiecăruia dintre voi! Mielul, Mijlocitorul, a venit din slavă ca să pretindă moștenirea răscumpărată.

Amintiți-vă că El era în lucrarea de mijlocire, iar după aceea a părăsit altarul lui Dumnezeu și a venit în față. Așteptați să ajungem la tăcerea de o jumătate de ceas! Acolo va fi liniște și nu va mai fi nici o mijlocire pentru că Jertfa nu va mai fi pe altar. Scaunul de domnie va fi înlocuit cu un scaun de judecată. Atunci nu va mai fi sângele ispășitor pentru că Mielul va părăsi tronul îndurării. O, să nu așteptați până în timpul acela!

Amintiți-vă cum era în Vechiul Testament. Cât timp era sângele pe altar, era

îndurare. Când Mielul va părăsi tronul îndurării va mai rămâne numai judecata.

Cine este El? Mijlocitorul. Arătați-mi o altă persoană care poate face mijlocire. Cum ar putea mijloci Maria? Ce poate oferi ea? Ce pot oferi sfântul Francisc, Anton, Cecilia, sau orice altă ființă umană? Ioan nu a văzut nici un sfânt pășind în față pentru mijlocire, ci a văzut numai un Miel plin de sânge, care părea junghiat. Pe mine nu mă interesează cât de mulți sfinți au fost uciși; ei au fost datori să facă aceasta. Cum a spus tâlharul de pe cruce?

„Pentru noi este drept, căci primim plata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar Omul acesta n-a făcut nici un rău.” (Luca 23.41).

El era singurul Om vrednic să ia Cartea și să-i rupă pecetele.

El a venit din locul de mijlocire. De ce a venit? Priviți-L! O, Doamne!

Ioan plângea întrebându-se: „Ce se va întâmpla cu toată creațiunea?” Dar unul dintre bătrâni i-a zis: *„Nu plânge, Ioane; iată că Leul din seminția lui Iuda a biruit.”* Și când s-a întors să vadă Leul, Ioan a văzut un Miel plin de sânge, care fusese mort dar acum era viu.

Da, în fața tronului a pășit un Miel care a fost junghiat, ucis. De ce vine? Ca să pretindă dreptul Său asupra moștenirii, dreptul Său de Răscumpărător înrudit. Amin. Oh! Nu vă vine să vă retrageți undeva într-un colț și să plângeți pentru tot ceea ce auziți? Nimeni nu putuse să pășească în față să ia cartea, dar Mielul a făcut-o. Când face aceasta, timpul Lui de mijlocire s-a încheiat.

Acest lucru se întâmplă când acest Înger puternic va sta acolo. Așteptați să ajungem la Peceți. Atunci se va spune: *„Nu va mai fi timp.”*

Acesta este adevărul. Priviți la tăcerea de o jumătate de ceas din Pecetea a șaptea.

El vine în față. De ce? Ca să își ia proprietatea. Oh, Doamne! El vine în față să își ia proprietatea, deoarece a îndeplinit lucrarea de Răscumpărător înrudit. El S-a făcut Om și a venit jos, a murit și a înviat, îndeplinind astfel lucrarea de răscumpărare. Dar până acum El nu și-a pretins încă dreptul asupra moștenirii. S-a făcut trup ca să devină un Răscumpărător înrudit și astfel să moară pentru noi ca să ne răscumpere. Bătrânul a avut dreptate când L-a numit Leul, deoarece aceasta este, dar când Ioan s-a întors să îl vadă, în fața lui se afla un Miel, adică Mijlocitorul. Peste puțin timp El va păși în față ca Leu. De ce? Pentru că timpul de mijlocire se

va termina.

„Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană, să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe.” (Apocalipsa 22.11).

Acum țineți minte. După parcurgerea celor șapte epoci ale Bisericii, vor fi aduse la lumină tainele ascunse ale lui Dumnezeu.

De două mii de ani, El stă și face mijlocirea pentru credincioși – timp în care Evanghelia Lui s-a răspândit pe toate meridianele. Aici însă, Îl vedem pășind în față ca să ia Cartea, Actul de proprietate și să-i rupă Pecețile pentru a descoperi tainele. Când va face aceasta? La sfârșitul timpului.

Înțelegeți? (Amin). În ordine. Să mergem mai departe.

Deci El rupe Pecețile și-i descoperă toate tainele îngerului al șaptelea, prin al cărui mesaj sunt aduse la suprafață toate aceste lucruri ascunse. Tainele lui Dumnezeu se află sub aceste Peceți, înțelegeți? Așa a spus El.

Acum vedem că Mielul, Mijlocitorul dintre Dumnezeu și oameni vine în față ca să ia Cartea și să-l rupă pecețile. După ce va intra în drept, El va deveni Leu, dar acum este încă Mielul, Mijlocitorul.

Priviți. Nimeni nu putea să ia Cartea. Ea era încă în mâinile lui Dumnezeu și vedem că nimeni, nici papa, nici un preot, nimeni, nu o putea lua. Cele șapte peceți nu erau încă descoperite. Înțelegeți?

Dar unul dintre bătrâni a zis: „*Leul...*” Și El a pășit în față ca să ia cartea și să îi rupă pecețile pe care oamenii au încercat să le explice după înțelepciunea lor pe tot parcursul epocilor denominaționale.

Acum priviți. Dacă această Carte este ascunsă și Cuvântul lui Dumnezeu din ea este pecetluit, înseamnă că îngerul al șaptelea al Bisericii va fi un profet, deoarece Cuvântul vine numai la proroci. El nu vine niciodată la un preot sau la un papă. Nu! Cuvântul vine numai la proroci, iar Maleahi 4 ne-a promis un astfel de proroc. Și când va veni, el va lua toate tainele lui Dumnezeu, pe care biserica le-a pierdut datorită crezurilor denominaționale care au înlocuit Cuvântul, și le va aduce la suprafață *„întorcând inima copiilor din timpul sfârșitului la învățătura părinților apostoli.”* După aceea, judecata lui Dumnezeu va lovi lumea necredincioasă, iar

pământul va fi ars; dar cei neprihăniți vor călca în picioare pe cei răi, care vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor lor. Aceasta se va întâmpla în Mileniu.

Ați înțeles? (Amin). În ordine.

În epocile denominațiilor, oamenii au făcut tot felul de presupuneri cu privire la aceste Peceți, dar descoperirea lor va veni numai atunci când, conform Apocalipsei 10.1-4, îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui. Abia atunci vor fi descoperite tainele care au rămas ascunse pe toată perioada epocilor denominaționale.

Cred că puteți vedea că nu vreau să-i lovesc pe frații mei din denominațiuni. Eu nu am nimic cu oamenii, ci mă refer la sistemul denominațional. Oricât de mult au vrut să pătrundă aceste taine, ei nu au putut s-o facă pentru că erau ascunse, pentru că nu venise încă timpul ca ele să fie descoperite. Așa spune Cuvântul. Ei au presupus una și alta, dar acum a venit timpul să se facă lumină. Amin. Oh, Doamne!

Acum priviți. Atunci când sfinții Îl vor încorona ca Domn al domnilor și Împărat al împăraților, Mielul își va ocupa tronul ca Leul din seminția lui Iuda.

Atunci, conform Apocalipsa 10.6, „*nu va mai fi nici o zăbavă.*” Adică nu va mai fi timp.

Aș vrea să mai vedeți ceva. Conform Apocalipsa 5.6b, Mielul are șapte coarne. Ați observat? Coarnele înseamnă putere. Dar mai priviți ceva. El nu era un animal (miel), deoarece Cuvântul spune că a mers și a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe tron. vedeți? Oh, Doamne!

Ce trebuia să facă El? Eu mi-am notat aceasta undeva: să rupă Pecețile și să descopere taina Actului de proprietate ultimului mesager al Bisericii. Apoi va ocupa tronul împărătesc. Da, acesta este motivul pentru care pășește în față.

Ioan L-a văzut ca pe un Miel înjunghiat și El a venit din veșnicie ca să Își pretindă proprietatea. Când a făcut aceasta, a încetat să mai fie un Mijlocitor.

Puteți să vă rugați cât vreți la Maria, pentru că Cuvântul spune clar că „*nu era nimeni nici în cer și nici pe pământ*, nicăieri, care să fie capabil să facă aceste lucruri. Și Ioan a plâns tocmai din cauza aceasta. O, prietene catolic, poți vedea aceasta? Nu te mai ruga la o persoană moartă care nu poate face nimic pentru tine!

Mielul este singurul Mijlocitor, înțelegeți? El este singurul care a pășit în față; este singurul Mijlocitor, sângele Lui făcând ispășirea pentru fiecare credincios. El știa ce conține Cartea pecetluită; știa de la întemeierea lumii numele celor care erau scriși în Ea, așa că a stat pe tronul îndurării până când a fost răscumpărat ultimul nume scris în Carte. Numai atunci a părăsit tronul îndurării și a pășit în față.

Înțelegeți? El este Acela care a înfăptuit lucrarea de răscumpărare: o rudenie. Cum se făcea lucrarea de răscumpărare în Israel?

Vă mai amintiți cum a procedat Boaz când a răscumpărat-o pe Rut? El s-a dus în fața bătrânilor cetății, care au fost martori la această lucrare. Apoi, cel de la care a răscumpărat-o și-a scos încălțăminte și i-a dat-o lui Boaz recunoscând că din acel moment el este proprietarul ei.

Acum El vine să-și ia Mireasa. Amin. Vine ca Împărat după Împărăteasa SA. Amin. Amin. În această Carte este toată taina acestei lucrări. Oh, frate! Cele șapte Peceți care vor fi rupte de El.

Să luăm acum simbolurile folosite aici. Satana îmi tot șoptește că oamenii încep să obosească, dar aș vrea să mergem mai departe.

„Șapte coarne”. Ce erau aceste coarne? **Puterea Mielului care a protejat Biserica Sa în cele șapte epoci**. Prin cine și-a protejat El Biserica? Printr-un grup de bărbați trimiși de Dumnezeu cu mesajul Său, care întorceau tot timpul poporul spre El.

„Șapte ochi” sunt cei șapte mesageri ai celor șapte epoci ale Bisericii care au fost luminați de Duhul să vadă.

Mai puteți sta puțin? (Amin). Atunci să mergem puțin și în Zaharia și vom vedea ceva interesant.

Nu vreau să vă țin prea mult, dar doresc să înțelegeți bine aceste lucruri. Ce este mai important pentru un om? Viața veșnică, iar noi trebuie să ne asigurăm de acum pentru ea. În ordine.

Să citim deci din Zaharia 3.8-9:

Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, care stau înaintea ta, - căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne -. Iată, voi aduce pe Robul

Meu, Odrasla. (Hristos).

Căci iată că numai spre piatra aceasta pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sunt îndreptați șapte ochi; iată, Eu însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor; și într-o singură zi voi înlătura nelegiuirea țării acesteia.”

Să citim și Zaharia 4.10: *„Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe? Acești șapte vor privi cu bucurie cumpăna din mâna lui Zoorobabel. Acești șapte sunt ochii Domnului, care cutreieră pământul.”*

„Cei șapte ochi”. Când spui ochi te gândești la vedere, ceea ce duhovnicește înseamnă profet sau văzător. Acest Miel avea șapte coarne și pe fiecare corn era câte un ochi. Ce simbolizează aceasta? Hristos în Mireasa Sa de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii. În fiecare din aceste epoci, a fost trimis câte un mesager care a fost călăuzit de Duhul Sfânt. În ce-l privește pe ultimul mesager, el va fi un profet. În ordine.

Acum priviți. El nu este un animal, deși Ioan spune că atunci când s-a întors a văzut un Miel. *„El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie.”* (Apocalipsa 5.7).

Cine era Cel ce stătea pe tron? Proprietarul original și El ținea Cartea Răscumpărării în mâna Sa dreaptă. Nimeni nu putea să pășească în față pentru a lua Cartea din mâna Lui – nici un înger, nici un om, nimeni. Dar Mielul însângerat a făcut-o. Iuh! Acesta este cel mai minunat lucru din Scriptură, este descrierea unei scene în care nici un înger și nici un om nu au fost găsiți vrednici să ia Cartea Răscumpărării, dar Mielul a făcut-o. Ce s-a întâmplat când a luat-o Mielul? Ea îi aparținea Lui. Amin. Cerința legii lui Dumnezeu fusese satisfăcută: El era Răscumpărătorul înrudit. Și Mielul a pășit în față spunând: *„Eu sunt Răscumpărătorul înrudit. Eu sunt Cel care am plătit prețul pentru ei; Eu sunt Cel care a făcut mijlocirea pentru ei, de aceea, acum vin să Îmi pretind moștenirea.”* Amin.

El este singurul care a putut spune: *„Am venit să pretind dreptul asupra lor. Eu am plătit prețul răscumpărării lor, de aceea au dreptul să intre în posesia a tot ce-a fost pierdut la început.”*

Oh, fraților! Nu vă umple aceasta de bucurie? (Amin).

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință...nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2.8-9).

Oh, așteptați numai puțin! Și când Mielul a luat Cartea, cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat, și toată creațiunea L-a slăvit și L-a laudat. De ce? Pentru că El a fost singurul găsit vrednic să ia Cartea și să-i rupă Pecețile.

El a mers și a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe tron, spunând: „Eu am murit pentru ei; Eu sunt Răscumpărătorul înrudit, Mijlocitorul, pentru că i-am răscumpărat cu propriul Meu sânge. Am devenit Om ca să pot aduce la suprafață Biserica pe care am văzut-o înainte de întemeierea lumii. Eu am răscumpărat-o și nu este nimeni care s-o poată smulge din mâna Mea. Eu sunt Răscumpărătorul înrudit. Eu însumi am făcut aceasta pentru ea.” Amin.

Oh, cine mă așteaptă Acolo în seara aceasta? Cine este Cel care ne așteaptă, biserică? Răscumpărătorul înrudit. Oh, Doamne! Ce lucrare măreață!

Acum, El are Actul de proprietate, de răscumpărare în mâna Sa, iar lucrarea de mijlocire este încheiată. Da, Actul este în mâna Sa. Amintiți-vă că acest Act a fost mai întâi în mâna lui Dumnezeu (de când I-a pierdut Adam), dar acum este în mâna Mielului. Da, Actul de proprietate asupra întregii creațiuni, este în mâinile Lui. El nu a pretins acest drept de posesiune asupra moștenirii pentru îngeri, ci pentru rasa umană, astfel încât să ne putem apropia din nou de Dumnezeu ca fiii și fiicele Lui; și întreaga creațiune: copacii, animalele și toate celelalte lucruri, să fie readuse în starea pe care o avuseseră înainte de cădere, în grădina Eden. Oh, Doamne!

Nu vă bucurați pentru aceasta? Iuh! (Amin). Mai înainte mă simțeam obosit, dar acum mi-a trecut. Uneori, mă gândesc că sunt bătrân deja, dar când predic despre aceste lucruri mărețe ale lui Dumnezeu, mă simt din nou tânăr. Înțelegeți?

Eu știu că Acolo există Cineva care mă așteaptă; Cineva care a plătit prețul pentru mine. Acesta este adevărul. Eu nu am putut să plătesc acel preț, dar a făcut-o El pentru mine. Charlie, El a făcut-o pentru mine și pentru tine; a făcut-o pentru întreaga rasă umană, iar acum iată-L pășind în față pentru a-Și pretinde dreptul de Răscumpărător. Pentru cine face aceasta? Pentru El? Nu, o face pentru noi. El este Unul dintre noi; este Ruda noastră. Oh, Doamne! El este Fratele meu, Salvatorul meu, Dumnezeul și Răscumpărătorul meu înrudit; El este totul pentru mine. Ce-aș

fi fost fără El? El este tot ce am și stă acolo ca Rudă a noastră. El a mijlocit pentru noi, până în acest timp, iar acum, vine în față și ia Cartea Răscumpărării ca să-și pretindă dreptul Său pentru ceea ce a făcut pentru noi.

Isus a spus: „*Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi.*”

Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată...” (Ioan 11.25-26).

Și: „*Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” (Ioan 6.54).

Nu contează dacă cel credincios „adoarme” în prima strajă, în doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea sau în cea de-a șaptea. Ce se va întâmpla? Trâmbița lui Dumnezeu va suna. Acea ultimă trâmbiță va suna, în același timp în care ultimul înger își prezintă Mesajul lui și este deschisă ultima Pecete. Acea ultimă trâmbiță va suna și Răscumpărătorul vine în față ca să Își pretindă moștenirea, Mireasa Sa spălată în sângele Său.

Oh, întreaga creațiune, întregul plan de mântuire este sigilat prin cele șapte Peceți tainice și se află în Cartea din mâna Celui înjunghiat. Și priviți: numai El poate descoperi aceste taine și o face pentru cine vrea. Vedeți, El are Aceasta în mâna Sa. El a promis că va face aceasta la timpul acela, acum, pentru că această Carte a Răscumpărării este sigilată cu șapte Peceți tainice.

Prieteni, v-am promis că vă voi lăsa liberi la 20.30, dar mai am trei sau patru pagini.

Deci Mielul este singurul care poate descoperi tainele păstrate în Cartea pecetluită pe care a luat-o. El a luat-o din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron, acum, ca să pretindă dreptul Lui de Răscumpărător, să ne pretindă pe tine și pe mine, vedeți, să ia înapoi tot ce a pierdut Adam în grădina Eden. El ne-a răscumpărat înapoi la aceea.

Și pentru că această Carte se află în mâinile Mielului, noi venim și Îi cerem îndurare, ca să deschidă Cartea pecetluită cu șapte peceti, astfel încât să putem privi, doar puțin, dincolo de cortina timpului. Oh, Doamne!

Observați! Când Mielul a luat Cartea, Actul de răscumpărare, din mâna Celui ce ședea pe tron, i-a rupt Pecețile ca să le aducă la ai Săi, la toți supușii Săi

răscumpărați.

Când vom privi în Pecetea a cincea vom vedea sufletele de sub altar care strigă: *„Până când, Stăpâne..”*

Și aici El este Mijlocitor, pe altar: *„Mai așteptați puțin, pentru că mai sunt mulți care trebuie să sufere ca voi...”* (Apocalipsa 6.10-11). Dar acum, El vine de aici, la această ultimă Pecete. El nu mai este Mijlocitor, ci acum este Împărat. Și ce va face? Dacă este Împărat trebuie să aibă supuși, iar supușii Săi sunt cei pe care i-a răscumpărat. Ei nu pot veni înaintea Lui decât după ce va intra în posesia Actului de răscumpărare. Acum, El pășește în față, de la tronul de Mijlocitor pentru cei care au fost duși de păcat în moarte, și vine înainte cu drepturile. Amin.

„Noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

Căci trâmbița lui Dumnezeu va suna, la acea ultimă trâmbiță.”

Când ultima Pecete este ruptă și îngerul al șaptelea își dă Mesajul lui, *„Ultima trâmbiță va suna și morții în Hristos vor învia.*

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (1Tesaloniceni 4.15b-17). El pretinde! Acum, El a venit înainte ca să pretindă posesiunea Lui.

El a rupt Pecețile Cărții și a descoperit tainele lor. Când? În ultima epocă a Bisericii, singura care trăiește. Ceilalți dintre ei sunt adormiți.

Descoperirea acestor lucruri nu a venit nici în prima strajă, nici în a doua, a treia și așa mai departe, ci a venit în cea de-a șaptea. Atunci se aude strigarea: *„Iată, vine Mirele!”*

Dar când răsună strigarea, bisericile nominale (fecioarele neînțelepte) spun: *„Știi, mi-ar plăcea și mie să am Duhul Sfânt...”* I-ați văzut pe prezbiterieni și pe metodiști? I-ați văzut pe ceilalți? Ați auzit mesajul meu din Phoenix pentru cei care spun: *„Sfântul părinte cutare și cutare a spus...”* când Biblia spune clar: *„Nu numiți pe nimeni „Părinte”.* Vedeți, ei dorm și nu mai pot face deosebirea.

O femeie a intrat în vorbă cu alta și i-a spus: *„Eu fac parte din mișcarea episcopală*

și cred că am primit Duhul Sfânt pentru că am vorbit în limbi.” În ce mă privește, mă îndoiesc că femeia aceasta a primit Duhul Sfânt chiar dacă a vorbit în limbi. Cum este posibil să pui un om în foc și el să stea totuși liniștit? Vedeți, acesta este adevărul și în cazul acestei femei. Cum ar putea ascunde Focul pe care L-a primit? Nu ar putea s-o facă.

Puteți să vă închipuiți că Petru, Iacov, Ioan și cei 120 care se aflau în camera de sus, s-au așezat liniștiți și au spus: „Oh, noi avem Duhul Sfânt, dar credem că ar fi mai bine să tănuim aceasta!”? Frate, în fața lor nu a mai putut sta nimic să-i oprească! Ei au alergat pe stradă purtându-se ca niște oameni beți și au mărturisit tuturor despre Domnul lor. Acesta este adevăratul Duh Sfânt.

Dar fecioarele nehibzuite nu primesc nimic. Mai mult, când și-au dat seama de timpul în care trăiesc, s-au dus să-și cumpere și ele untdelemn, dar Scripturile nu spun că L-au obținut. În timp ce ele erau afară încercând să-L cumpere, acolo a venit un sunet. Și ce s-a întâmplat? Toate fecioarele acelea s-au sculat, și-au pregătit candelile „și au mers înăuntru la Cină.” Este adevărat? (Amin).

Restul au rămas în necazul cel mare, „unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților”. Aceasta se va întâmpla cu biserica, nu cu Mireasa. Mireasa (fecioarele înțelepte) a mers la nunta Mielului. Vedeți, există o diferență între biserică și Mireasă. Desigur.

Pecetele sunt rupte în ultima epocă a Bisericii. De ce? Ca să aducă la suprafață aceste adevăruri. Mielul rupe Pecetele și le descoperă Bisericii Sale, ca să-și adune aleșii pentru Împărăția Sa. Pe cine pregătește El? Pe cei aleși, pe Mireasa SA. Vedeți? Acum, El vrea să Își aducă credincioșii lângă El.

De unde îi adună? Din pulberea pământului, de pe fundul mării, din gropile cimitirelor, afară din zona întunericului, afară din Paradis, afară de oriunde s-ar afla ei. El îi va chema și ei Îi vor răspunde. Nimic nu-i va putea opri să meargă la El.

După ce va descoperi tainele Pecetilor și credincioșii se vor pregăti să-L întâmpine, Domnul vine și îi ia acasă. Atunci nu va mai fi nici o zăbavă, timpul este trecut. În ordine.

El părăsește tronul de îndurare pe care l-a ocupat ca Miel înjunghiat, ca Mijlocitor, ca să ia în primire tronul de judecată și să-i judece pe toți cei care au respins Mesajul Său. Atunci El nu mai este Mijlocitor.

Când El face aceasta, scaunul de îndurare se va transforma în tronul de judecată. Atunci El nu va mai fi Mielul, ci Leul, adică Împăratul, și își va chema Împărăteasa să stea pe tron alături de El.

„Nu știți că sfinții vor judeca lumea?” (1Corinteni 6.2a), iar Daniel ne spune în capitolul 7.10:

„Mii și mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.” Vedeți? Împăratul și Împărăteasa Lui.

„Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții.” (Apocalipsa 20.12). În cartea aceasta este scrisă biserica, pentru că Împăratul și Împărăteasa Lui (Mireasa) stau pe tron și judecă.

Cum a spus un cow-boy:

„Noaptea trecută când m-am întins în prerie,

Am privit stelele cerului

Și m-am întrebat dacă vreodată un cow-boy

Ar putea pluti spre acea dulce „revedere”.

Există un drum

Spre acea luminoasă și fericită Țară.

Dar el este îngust, o potecă, zic ei.

Dar calea cea largă, ce duce la pierzare

Este plăcută și aglomerată tot timpul.”

Eu vorbesc despre un alt mare proprietar.

Acest bărbat vorbește folosind cuvinte din viața lui de crescător de vite. Dacă ați trăi în mediul lui, ați vedea mult mai clar ce vrea să spună:

„Eu vorbesc despre un alt mare Proprietar,

El niciodată nu va fi prea ocupat,

Ci întotdeauna are timp pentru un păcătos

Care vine pe cărarea Sa dreaptă și îngustă.

Ei zic că El nu te va părăsi niciodată

Că îți cunoaște fiecare gând și privire;

Și pentru siguranță trebuie să fim marcați (sigilați),

Și numele noastre

Să fie scrise în marea Sa Carte.

Ei spun că va fi o mare strângere acolo

Când cow-boy vor sta ca vițeeii

Să fie marcați de călăreții judecății

(de profeți și văzători),

Care sunt la post și cunosc fiecare marcă.”

Dacă ați fost vreodată la o astfel de strângere a vitelor, ați fi putut vedea cum șeful stă deoparte și privește, în timp ce cow-boy duc vitele înainte. El stă și privește după vitele care poartă marca lui, iar când ele trec, face un semn de încuviințare arătând că pot intra pe pășune. Toate celelalte sunt respinse.

„Ei zic că acolo va fi o mare strângere,

Și cow-boy vor sta ca vițeeii

Care vor fi marcați de călăreții judecății

Care sunt la post și cunosc fiecare marcă.”

El a continuat:

„N-aș vrea ca eu să fiu unul dintre rătăciți

doar un om care-i condamnat să moară nemarcat.

(Animalele care nu sunt alese, sunt tăiate și mâncate).

Care va fi tăiat cu grămada respinsă,

Când va veni Șeful acelor călăreți.”

Cine este Șeful călăreților? Mielul, iar călăreții sunt cei șapte mesageri care stau la post și cunosc fiecare marcă.

Observați. El părăsește tronul de îndurare pe care l-a ocupat ca Miel înjunghiat, ca Mijlocitor, ca să devină Leu adică Împărat, și astfel să aducă în fața judecății Sale întreaga lume care l-a respins. Atunci, Răscumpărătorul înrudit va fi Împărat pentru toți. De ce? Pentru că posedă Actul de proprietate asupra moștenirii. Toată creația îi aparține Lui și eu voi fi bucuros să-L întâlnesc. Atunci El Își va pretinde moștenirea, Biserica adevărată, Mireasa. Da, El o va pretinde.

Ce va face atunci? Îl va pedepsi pe rivalul Său, pe Satana. Îl va arunca în iazul de foc, alături de toți cei care s-au lăsat influențați de el și au respins Cuvântul Său.

Acum El stă încă pe tronul îndurării, de aceea puteți avea parte și voi de îndurarea SA. Nu respingeți oferta Lui! El știe cine sunteți.

Dușmanul care de șase mii de ani îi încearcă pe copiii Domnului, spune: „Eu pot să fac ce vreau pentru că oamenii sunt încă ai mei! Ei au pierdut Actul de proprietate prin Adam.”

Dar El este Răscumpărătorul înrudit care ne-a izbăvit și a făcut răscumpărarea noastră.

Satana spune: „Am să-i duc în mormânt!” dar Domnul ne-a făgăduit că El ne va învia. Vedeți? Dar acum, El este încă Răscumpărătorul nostru.

Când se va încheia lucrarea de mijlocire, El va părăsi scaunul de îndurare și va veni în față ca Împărat, ca să stăpânească peste toate națiunile cu un toiag de fier. Atunci El va păși în față și va avea loc judecata. Oh, frate, toate lucrurile sunt în Măinile Răscumpărătorului nostru. Acesta este adevărul.

Ce va face atunci? Îl va chema la judecată pe vrăjmașul nostru, pe Satana, și-i va spune: „Ei sunt ai Mei acum, pentru că i-am scos din mormânt!” apoi îi va lua pe toți mincinoșii, pe toți cei ce s-au lăsat amăgiți de Satana și au pervertit Cuvântul

lui Dumnezeu, și îi va arunca în iazul de foc împreună cu el. Oh, Doamne!

Înainte de a încheia, aș vrea să mai citim puțin de la Apocalipsa 5.6 în jos:

„Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând un Miel. Părea junghiat și avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul.”

Vedeți, de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii, El i-a trimis pe cei șapte mesageri ai Săi, care au ținut Focul arzând.

„El a venit și a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie.” (v. 7).

Priviți ce s-a întâmplat când El a făcut aceasta. Voi vorbiți despre Jubileu. Acesta este tocmai ruperea Peceților.

Când toată creațiunea suspina pentru că nu se găsea nimeni vrednic, iar Ioan plângea disperat, a pășit în față Mielul. Cartea se afla în mâinile Proprietarului original, deoarece omul a pierdut-o prin căderea în păcat. Nici un om nu era în stare să facă răscumpărarea și să intre în posesia Cărții: nici un preot, nici un papă, nimeni. Dar Mielul a pășit în față. Vedeți? Nu Maria, nici sfântul Cutare sau Cutare. Mielul a venit și a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe tron.

Priviți ce au făcut sufletele de sub altar, cei douăzeci și patru de bătrâni, îngerii și făpturile vii, când au văzut că există un Răscumpărător. Acest lucru este încă în viitor:

„Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului având fiecare câte o alăută și potire de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților...”

Acești sfinți au trăit cu mulți ani în urmă. Ei s-au rugat pentru răscumpărare și înviere. Și bătrânii au golit aceste potire pentru că omenirea avea un Reprezentant, un Răscumpărător înrudit care a pășit în față pentru a-și lua în primire dreptul.

„Și cântau o cântare nouă, și ziceau: Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile; căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru, și ei vor împărăți pe pământ.” (v. 9-10).

Vedeți, ei vor fi împărați și preoți.

Glorie lui Dumnezeu! Mi-ar plăcea să știu să vorbesc cât mai multe limbi, dar cred că nici chiar așa nu L-aș putea lăuda cât merită.

Să citim mai departe:

„M-am uitat, și împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor am auzit glasul multor îngeri...”

Ascultați ce Jubileu mare este în desfășurare. Când au văzut că Mielul ia Cartea în mână, toți au început să strige de bucurie. Toți s-au aruncat cu fața la pământ înaintea Lui și I-au adus slavă. De ce? Pentru că El ne reprezenta pe noi.

Și ce spuneau cu toții?

„Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!”

Ce Jubileu va fi în cer atunci când Mielul va intra în dreptul Său de Proprietar!

Cred că și Ioan s-a bucurat foarte mult, deoarece sunt sigur că și-a văzut numele scris în carte. Ascultați ce a scris în continuare:

„Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit spunând:

„A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!

Și cele patru făpturi vii ziceau: „Amin!”

Și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat cu fețele la pământ, și s-au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!” (v. 13-14).

Deci este un timp când Mielul va păși în față și va descoperi Cartea care a fost pecetluită.

Voi spuneți: „Numele meu este în ea?” Nu știu, dar nădăjduiesc că da. Dacă este

scris, el a fost trecut acolo înainte de întemeierea lumii.

Și ce a făcut Mielul care, în fața lui Dumnezeu, a fost junghiat încă înainte de întemeierea lumii? Ce a făcut atunci când a venit în față și a luat Cartea pecetluită din mâna Celui ce stătea pe tron? I-a rupt pecețile, a deschis Cartea și descoperirea lucrurilor ascunse în ea a trimis-o pe pământ la îngerul al șaptelea al Bisericii, pentru ca el s-o aducă la popor. (Adunarea se bucură mult). Iată-ne aici! Oh, Doamne! Ce s-a întâmplat atunci? Tot cerul s-a bucurat și a răsunat de laude și slavă la adresa Mielului.

Și bătrânul Ioan, fratele nostru, stătea acolo și plângea. De ce? „Păi”, a spus el, *„toate faptele care sunt în cer, pe pământ și în mare, m-au auzit strigând: „Binecuvântarea, cinstea, tăria și puterea, să fie a Celui care trăiește în veci de veci!”* (Traducere din limba engleză).

El vorbește despre un timp fericit, când au fost rupte acele Peceți. Probabil, Ioan s-a uitat înapoi și a văzut dincolo de cortina timpului, așa că a spus: „Acolo sunt eu, Ioan!” Era atât de fericit încât a spus: *„Tot ce este în cer...”* Cred că a strigat cu adevărat, nu-i așa? *„Tot ce este în cer, toate faptele din cer, de pe pământ și de sub pământ, m-au auzit strigând: „Amin! Binecuvântarea, slava, înțelepciunea, puterea, tăria și bogăția Îi aparțin Lui!”* Amin!

De ce? Pentru că Mielul, Răscumpărătorul nostru înrudit a părăsit tronul îndurării și a pășit în față pentru a intra în posesia a ceea ce-i aparținea de drept. Oh!

„Curând Mielul Își va lua Mireasa Sa

Să fie totdeauna lângă El,

Toată oștirea cerului va fi adunată;

Oh, aceasta va fi o zi glorioasă!

Toți sfinții în alb, fără pată,

Cu Isus vom domni pe veci.

Oh, vino și cinează, Stăpânul cheamă!

Vino și cinează!

Vino și cinează! Vino și cinează!

Tu poți serba Cina cu Isus.

Cu El, care a hrănit mulțimea cu pești

Și a transformat apa în vin.”

Cu Cel care a zis: *„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* (Ioan 14.12). Oh, Doamne!

Cu El, care a făgăduit aceste lucruri minunate pentru timpul din urmă. Cu El, care acum ne descoperă aceste lucruri ascunse de veacuri! Oh, nu pierde această ocazie, fratele meu! Vino și cinează cu El.

Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Prin harul și cu voia lui Dumnezeu, mâine seară vom încerca să privim în prima Pecete. Desigur, dacă ne-o va rupe Dumnezeu și va permite să privim lucrurile ascunse în Ea încă de la întemeierea lumii.

Dar înainte de a face aceasta, aș vrea să îți spun ceva, prietene păcătos sau membru căldicel al unei biserici. Acest lucru nu îți ajunge ca să fii salvat. Tu ai nevoie de o naștere. Trebuie să vii la sângele Lui, la Înălbitorul care distruge orice urmă de păcat, ștergând chiar și amintirea lui.

Dacă nu ești încă pregătit să Îl întâlnești, ca slujitor al lui Dumnezeu și prin însărcinarea pe care am primit-o de la Dumnezeul cel Atotputernic, prin îngerul pe care l-a trimis la mine într-un Stâlp de Lumină, te îndemn în Numele lui Isus Hristos să nu încerci să-L întâmpini ca un simplu membru al unei biserici, căci nu vei fi primit de El.

Vino acum, când El stă încă pe scaunul de îndurare ca Mijlocitor, deoarece vine o zi când ai dori să-L urmezi, dar va fi prea târziu, pentru că El va părăsi acest scaun și atunci nu va mai fi nici o șansă.

Noi trăim în zilele din urmă, în timpul când Pecetele sunt gata să fie descoperite, când Duhul Sfânt adeverește cu putere împlinirea făgăduințelor date, așa că ne întrebăm: „Cât timp mai este?”

Vino la El, prietene păcătos!

Doamne Isuse, timpul este târziu. Poate este chiar mai târziu decât ne gândim, dar suntem fericiți pentru că așteptăm cu nerăbdare ziua aceea care a fost dorită de toți aleșii Tăi de-a lungul veacurilor. Pentru cei ce Te-au refuzat, acea zi va fi însă cea mai îngrozitoare. Nu avem suficiente cuvinte în vorbirea noastră, ca să putem exprima necazul și suferința care vor veni peste ei, așa cum nu avem suficiente cuvinte ca să arătăm bucuria și binecuvântările pe care le vor avea cei credincioși.

Tată, poate în seara aceasta se află printre noi unii oameni care nu mai au nici o nădejde. Pentru că Mielul este încă pe tronul îndurării, Te rog să îngădui Tată, ca ei să vadă că nu este prea târziu, și că deși sunt pierduți mai pot veni la Tine, pentru că Mielul le întinde mâinile însângerate și le spune: „Veniți cât mai este timp!”

Eu îi predau în mâinile Tale, în Numele Domnului Isus Hristos și Te rog să Te înduri de ei.

Rămâneți cu capetele plecate.

Dacă nu ați îndeplinit încă cerința Lui și până acum v-ați încrezut numai în biserica voastră, sunteți pierduți. Dacă v-ați încrezut în mijlocirea unui sfânt, sunteți încă pierduți. Dacă v-ați încrezut în lucrarea mâinilor voastre, în faptele voastre, sunteți pierduți. Dacă v-ați încrezut în rugăciunea sau neprihănirea mamei voastre, sunteți pierduți. Dacă v-ați încrezut doar în senzații, într-o simțire ciudată, într-o emoție, într-o vorbire în limbi sau în faptul că ați dansat în Duhul; dacă v-ați încrezut doar în aceste lucruri și nu-L cunoașteți personal pe Miel, grăbiți-vă și puneți-vă chiar acum în rânduală!

Rugați-vă din adâncul inimii voastre. Fiți simpli, pentru că Dumnezeu se ascunde în simplitate!

„Toți cei ce credeau erau adăugați...”

Sunt convins că în timp ce ne vom ruga, fiecare dintre voi se va decide pentru El. Spuneți: „Doamne, răspunsul meu este „Da!” pentru Tine!” Decizia ta este o „piatră”, o „descoperire”. Ce folos însă de piatră dacă nu este un meșter Zidar care s-o poată pune la locul ei în clădire? Lăsați ca Duhul Sfânt să vă taie de la ceea ce sunteți, la ceea ce trebuie să fiți. Dacă ești doar un membru rigid într-o biserică, un păcătos mizerabil sau orice ai fi, dacă ești fără Hristos, fără Duhul Sfânt, Dumnezeu îți acordă în seara aceasta o șansă.

Tată, eu vin la Tine cu toți aceia care Ți s-au dăruit și sunt încredințat că Cuvântul Tău a găsit un loc în inimile lor.

Dacă printre noi mai există unii care nu Te-au cunoscut și nu au asigurarea dulce a prezenței Duhului Sfânt în viața lor; dacă sunt încă plini de faptele firii: de mânie, egoism sau răutate; dacă există vreun crez, vreo senzație sau ceva de felul acesta, care i-a reținut de la dulceața părtășiei cu Dumnezeu, eliberează-i, Dumnezeule!

Ajută-i să se apropie de Mielul însângerat care a pășit în fața tronului pentru a pretinde moștenirea pierdută de Adam, dar răscumpărată de El, de Răscumpărătorul înrudit. Fie ca fiecare din ei să se decidă solemn pentru El, singurul care poate să-i taie și să-i modeleze ca fii și fiice de Dumnezeu.

Nu trebuie să rămâneți doar niște membri căldicei într-o biserică, nici să vă mulțumiți cu un nume denominațional, ci trebuie să fiți creștini născuți din nou. Dacă credeți sincer că acest mesaj este Adevărul; dacă credeți că Mesajul este adevărul, că sunteți salvați doar prin har și că El este Cel care vorbește în clipa aceasta inimii voastre; dacă vreți să Îl primiți și acceptați să fiți modelați de Cuvântul Lui, conform voii Sale, sunteți gata să mărturisiți aceasta ridicându-vă în picioare?

Tată ceresc, eu nu știu să fac altceva decât să citez Cuvântul Tău. Oamenii s-au ridicat în picioare pentru că își dau seama că răpirea poate avea loc oricând; ea poate avea loc o dată cu deschiderea primei Pечеți.

Ca slujitor al Tău, mă rog pentru ei ca să primească îndurare. Primește-i pe oamenii aceștia care s-au ridicat în picioare, își mărturisesc sincer păcatele și doresc să se lase modelați și formați după voia Ta ca să devină pietre vii în Casa Ta. Îngăduie aceasta pentru că Ți-i predau în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tu ai spus: *„...pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.”* (Matei 10.32).

O, Tată, ei s-au ridicat în picioare pentru a Te mărturisi, de aceea Te rog să Te înduri de ei și să le faci curățirea păcatelor, prin sângele Mielului junghiat, astfel încât să-Ți aparțină în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea ca cei care știți că v-au fost iertate păcatele, să vă apropiați de cei ce stau în picioare lângă voi, să vă puneți mâinile peste ei și să spuneți: „Mă voi

ruga pentru tine, frate!” „Mă voi ruga pentru tine, soră!” Dați-le mâna și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze!” Restul este în mâna Celui Atotputernic.

Spuneți: „Mă voi ruga pentru tine și voi face tot ce pot să te ajut spre Împărăția lui Dumnezeu!”

„Oh, cheamă astăzi!

Oh, Isus cheamă!

El cheamă gingaș astăzi.”

Îl iubiți? (Amin). Nu este El minunat? (Amin). Oh, ce ne-am face fără El? Cuvântul spune că *„Omul nu va trăi doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Hrănește-mă Tu, Doamne, cu Cuvântul Tău.

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua este aproape.” (Evrei 10.25).

Cu voia și prin harul lui Dumnezeu, mâine seară vom intra în prima Pecete.

Dumnezeu să fie cu voi, până ne vom reîntâlni.

Acum voi preda serviciul păstorului nostru, fratele Neville. Îl iubiți pe fratele Neville? (Amin). Da, noi toți îl iubim.

Vino sus, frate Neville. Dumnezeu să te binecuvânteze.

- Amin -